

The Voice of Canadian Slovenians

Glasilo

kanadskih Slovencev

Leto 15 - številka 2 - marec / april 2011

Uvodne besede

Za nami je velika noč, čas premišljevanja o smrti in vstajenju, o človeških padcih in vzponih, predvsem pa o človekovem hrepenenju po idealni človeški družbi in o človeški naravi, ki ljudem pogosto onemogoča doseg te idealov, ki temeljijo na popolni nesebičnosti in nadpovprečnim pogumom, da se ljudje kot posamezniki in kot družba zavzamejo za resnico in pravico, tudi za ceno svoje lastne slave ali svojega lastnega življenja. Tak zgled nam je dal Jezus Kristus s svojo smrtjo na križu. Dokler je oznanjal samo nauk o ljubezni in odpuščanju, mu je sledilo veliko privrženecv, toda čim se je javno uprl korupciji farizejev in pismoukov, si je nakopal maščevanje svojih lastnih rojakov, ki so zanj zahtevali najstrožjo kazen. Celo njegovi najožji učenci so ga v najtežjem trenutku zapustili, ker so se bali, da bi zaradi asociacije z njim nakopali samim sebi težave. Ta tragična življenjska zgodba, ki se je dogajala pred dva tisoč leti, zaobsega vesplošno človeško tragiko, ki jo zasledimo v vseh kulturah, v vseh časih in vseh krajih. Kolikokrat se nam v življenju zgodi, da se zavedamo, da se komu dela krivica, ker ga družba izobčuje samo zaradi tega, ker se je zavzel za resnico in pravico, pa nimamo poguma, da bi se zanj zavzeli, ker rajši uživamo mir in ugled. Pogosto prav s to našo pasivnostjo podpiramo korupcijo, prikrivamo stvari, ki bi jih bilo treba razčistiti in spremeniti za dobrobit celotne skupnosti. Še največkrat to počnemo iz malodušja, češ en sam človek ne more ničesar spremeniti. Pa vendar nam prav velikonočna zgodba dokazuje, kako lahko en sam človek, ki nam ga je Bog poslal v odrešenje, spremeni potek zgodovine.

V Sloveniji se danes veliko govori o potrebi po novem odrešeniku, ki bi preusmeril tok slovenske zgodovine, ki se v zadnjih časih sooča z gospodarsko in politično korupcijo, z ekonomsko krizo, ki je mnoge pahnila preko praga revščine, tako da so za svoje preživetje odvisni od paketov Rdečega križa in Karitasa, toda bolj malo je takih, ki bi se želeli spustiti v areno življenja in se izpostavljali in zavzemali za resnico in pravico. Bolj varno je živeti v miru, v ozadju, v pričakovanju, da se bodo stvari same po sebi uredile, kajti tistim, ki kritizirajo obstoječi družbeni sistem, se ni nikoli prav dobro godilo. To nam dokazujejo številni pisatelji skozi vso človeško zgodovino. Podobne besede, ki jih je zapisal Ivan Cankar v Sloveniji pred več kot sto leti, je izrazil Frank Sterle v Kanadi na prehodu v drugo tisočletje. Pisatelji so namreč tiste občutljive duše, ki prvi zaznajo krivice in korupcijo, in so pripravljeni žrtvovati svoj ugled in svojo slavo, da na napake v družbi opozarjajo.

Čeprav je bil postni čas bolj čas premišljevanja kot plesa in zabave, se je vseeno v slovenski skupnosti kar precej zanimivega dogajalo, od skrbno pripravljenih kulturnih programov Viktorija sklada in Slovenske šole do pestrega kulturnega programa, ki ga je v počastitev 20. obletnice slovenske samostojnosti pripravil Kanadski slovenski kongres, ter obiska predsednika SDS Janeza Janše. O tem izčrpno poročamo v tej številki Glasila.

Dosedanji uredniki Glasila smo se trudili, da bi vas kar najbolje obveščali o dogajanju v slovenski skupnosti v Kanadi, da bi zastopali interese VSKO in vanj včlanjenih društev ter da bi ohranjali in vzpodbujali kulturno delovanje tukajšnjih Slovencev, kajti zavedamo se, da je obstoj naše slovenske skupnosti v Kanadi najbolj odvisen od tega, kaj bomo v danih možnostih s svojimi talenti naredili sami. Na žalost je naše delo naletelo na nesoglasje z ožjim odborom VSKO-ja, ki je rajši sprejel naš odstop, kot da bi odpravil probleme, s katerimi smo se soočali vseh pet let. Novemu uredniku in celotnemu odboru želimo kar največ sreče in uspehov pri nadaljnjem delu.

GLASILO

Osrednja revija za Slovence v Kanadi / Main publication for Slovenians in Canada

IZDAJA - VSKO - Vseslovenski kulturni odbor
PUBLISHED By - ASCC - All Slovenian Cultural Committee

NASLOV / ADDRESS
GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV:
770 Browns Line, Toronto, ON M8W 3W2
Tel: 416-259-1430

ODGOVORNA UREDNICA / CHIEF EDITOR:
Cvetka Kocjančič
e-mail: CvetkaKocjancic@theslovenian.com

UREDNICA / EDITOR:
Milena Soršak
e-mail: MilenaSorsak@theslovenian.com

IZVRŠNI UREDNIK / PRODUCTION EDITOR:
Frank Brence
e-mail: FrankBrence@theslovenian.com

ADMINISTRACIJA / ADMINISTRATION:
Sandra Komavli
e-mail: SandraKomavli@theslovenian.com

MARKETING:
Florian Markun
e-mail: FlorianMarkun@theslovenian.com

LEKTOR ZA ANGLEŠČINO / ENGLISH EDITOR:
Richard Vukšinič

DOPISNIKI IN OSTALI SODELAVCI / WRITERS AND
OTHER MEMBERS OF THE PRODUCTION TEAM
Anica Resnik, dr. France Habjan, Silva Plut, dr. Anne Urbančič,
Frank Novak, Martin Polanič, Miro Koršič,
Ciril Soršak, Marjan Kolarič

SPLETNA STRAN / WEB PAGE:
www.theslovenian.com

LETNA NAROČNINA - YEARLY SUBSCRIPTION
Kanada - Canada \$30.00, ZDA - USA \$35.00,
Evropa - Europe \$45.00

Uredništvo si prizadeva, a ne sprejema odgovornosti za točnost podatkov. Besedila ne odražajo vedno stališča uredništva.

The editors are making a reasonable effort to provide accurate information, but they assume no liability for the errors or omissions of the writers. Articles do not necessarily reflect the opinion of the editors.

Vsebina

- 2 Uvodne besede
- 4 Slovesno ob 20. obletnici slovenske osamosvojitve
- 7 Talent show
- 10 Dragi rojaki in rojakinje
- 10 Zahvala
- 11 Slovenska šola
- 13 Mednarodne otroške zimske igre v Kelowni
- 15 Izziv pekom potic - Potica Challenge
- 16 V Vancouvru se nam obeta pestro leto
- 18 Ignac Konte – veteran vojne za Slovenijo
- 20 Pisanice Lojzeta Želko
- 21 Seminar: "Heraldry and Slovenian Knights"
- 22 Srečanja in razhajanja
- 23 Sporočilo izvršnega generalnega direktorja
- 24 Our Great Morning
- 25 Večer izza kongresa: »Jože Kastelic«
- 27 Potomca Slovencev sta visoko poletela
- 28 Naslednji podvig Martina Strela na Discovery Channel
- 29 IN ALL DUE FAIRNESS: A Short Story about Worldly Suffering
- 31 Novice
- 35 STARI ATA SCIENCE SAYS: Kick Up Your Heels for "Hren" Today- Horseradish Keeps the "Bolezen" Away
- 37 About Hands
- 41 Grandmother - A Life Lost in Time
- Pregovori o materi

Naši slovenski predniki so imeli veliko spoštovanje do hrane, saj so živeli v skromnosti in pogosto tudi v pomanjkanju. Velikonočni blagoslov jedi ponazarja spoštovanje dobrot, ki so jih naši predniki bolj poredko uživali, zato pa so jih znali veliko bolj ceniti.

Na naslovni strani je ponatis umetniške slike "Velikonočni žegen" Matije Gasparija.

Slovesno ob 20. obletnici slovenske osamosvojitve

Dr. Franc Habjan

Stane Kranjc, Janez Janša, Franc Rihar, Marjan Kolarič in Jožica Vegelj

V soboto, 9. aprila je Kanadski slovenski kongres praznično slavil 20. obletnico slovenske samostojnosti. Kanadski slovenski kongres je posebno povezan s tem zgodovinskim dogodkom, saj se je 12 delegatov KSK tiste dni mudilo v Ljubljani na ustanovnem kongresu Svetovnega slovenskega kongresa, 26. junija pa je Kanadski kongres družno s Slovensko gospodarsko zbornico predstavil v velikem razstavišču Slovenijales razstavo slovenskega umetnika Boža Kramolca iz Toronta. Prav ta navezanost je kanadsko kongresno organizacijo privedla do odločitve, da obletnico samostojnosti čim slovesneje praznujemo. Odbor KSK se je prizadeval, da bi za to priliko pripravil nekaj kvalitetnejšega in izbranega. Odločil se je, da povabi kot slavnostnega govornika gospoda Janeza Janšo, vodjo

slovenske parlamentarne opozicije, bivšega predsednika vlade in bivšega obrambnega ministra, za kulturno stran pa umetnika Luka Debevca-Mayerja iz Buenos Airesa. Oba sta z veseljem sprejela naše vabilo. Prav s to izbiro smo simbolično povezali Toronto z Ljubljano in Buenos Airesom. Odbor KSK je že na začetku priprav načrtoval, da bi temu zgodovinskemu dogodku dali pečat

Ga. Tjaša Škof voditeljica programa in vokalna skupina Plamen

vseslovenskega srečanja. Z veseljem sta se pridružila Kanadska slovenska gospodarska zbornica na čelu s predsednikom Jožetom Cestnikom in Vseslovenski kulturni odbor na čelu s predsednikom Marjanom Kolaričem.

Gospoda Janeza Janšo, ki je došel v Toronto v petek pozno zvečer, so sprejeli na letališču slovenski mladinci v narodnih nošah s slovensko zastavo in številni prijatelji iz Toronta. Gospod Janša se je mudil v Torontu samo dva dni. V soboto ob 9h zjutraj se je v hotelu na letališču srečal z odborom KSK, opoldne je na delavnem kosilu nagovoril slovenske poslovneže, popoldne ob 2h pa se je srečal s predstavniki slovenskih organizacij iz Toronta in ostalega Ontaria. Zvečer se je udeležil slavnostne akademije v veliki dvorani župnije Brezmadežne, kjer se je zbralo blizu 500 rojakov.

Večerno akademijo je otvorila vokalna skupina Plamen, ki je zapela kanadsko in slovensko himno. Nato je predsednik France Rihar pozdravil gosta iz Ljubljane, katerega so prisotni nagradili z močnim aplavzom. Topel pozdrav je veljal tudi veleposlaniku republike Slovenije gospodu Tomažu Kunstlju, častnemu generalnemu konzulu gospodu Jožetu Slobodniku s soprogo in predstavniku Slovencev v Svetu Slovencev v zamejstvu in po svetu pri vladi RS gospodu Stanetu Kranjcu. Pozdravne besede je tudi naslovil na vse številne prisotne rojake.

Voditeljica programa ga. Tjaša Škof je nato povabila veleposlanika gospoda Tomaža Kunstlja k besedi. Veleposlanik je imel izredno pomenljiv in plemenit nagovor, ko je izpostavil doprinos ob nastajanju slovenske države, ki sta ga imela Svetovni slovenski

kongres in KSK. Dejstvo je, da je bil KSK eden prvih pobudnikov in organizatorjev številnih akcij in to v materialnem kot tudi obveščevalnem pomenu. Slovenci po svetu so v času osamosvajanja ob odsotnosti slovenske diplomacije marsikaj doprinesli k ugledu mlade slovenske države. Kanada je bila tretja država, ki je za Vatikanom in Nemčijo priznala Slovenijo.

Gospa Marinka Žumer je nato z daljšim življenjepisom predstavila našega gosta gospoda Janeza Janšo.

Bivši predsednik je podal daljši govor, ki je bil temeljit in skrbno pripravljen. V njegovem sporočilu ni bilo niti najmanjše navlake sedanjega slovenskega strankarskega nemira. Janez Janša se je s tem nastopom predstavil kot moder in zrel državnik, zato lahko trdimo, da je bil njegov govor in nastop prezidialen. Osnovna misel njegovega nagovora je bila na enotnem nastopanju vseh državljanov pri važnih in usodnih državnih odločitvah. Slovenski narod bi se moral brez izjeme zavedati, da je enotni nastop v usodnih trenutkih skupna blaginja (lex suprema – najvišji zakon). Mi, ki smo ga poslušali, mu moramo biti hvaležni. Nam rojakom v Kanadi je zapustil nepozabno vizijo o prihodnosti slovenske države.

Sestri Žibrat in gospod Luka Debevec-Mayer

Prvi del programa sta sklenili folklorni skupini Nagelj (voditeljica ga. Irena Soršak Jager) in Nageljčki (voditeljica ga. Sabina Sečnik) s tremi plesi in vokalna skupina Plamen (voditeljica Marija Ahačič Pollak), ki je zapela dve zelo prijetni pesmi - Spomin Vladimirja Stasnyja in Vodopivčeve Žabe.

Gospod Tone Seljak je nato predstavil sestri Žibrat in gospoda Luka Debeveca Mayerja. Drugi del večernega programa je bil posvečen vokalni in instrumentalni glasbi. Sestri Nastazija (klavir) in Julia (violina) Žibrat sta izvajali zahtevna dela v duetu Roberta Schumanna, Ludwiga Van Beethovna in Cesarja Francka. Mladi umetnici sta navdušili poslušalce, ki so ju nagradili z velikim ploskanjem. Izgleda, da sta obe mladi umetnici naravnani k visokim umetniškim dosežkom.

Dr. Anton Kačinič je recitiral domovinski

pesnitvi slovenskega idealista Mirana Jarca ter pesnika Janeza Menarta. Kako čudovito je zazvenela visoka slovenska beseda predstavljena po našem prijatelju dr. Kačiniču. To je umetnost!

Sklepni del koncertnega programa je pripadal gostu, umetniku, basistu, članu opere Colon iz Buenos Airesa, slovenskemu umetniku iz Argentine gospodu Luku Debevcu-Mayerju. Gost se je predstavil s presenetljivim nastopom in je s svojim izvajanjem in s svojim barvitim basom potrdil, da je enkratni pevec, razred zase. Gost iz Argentine je s svojim nastopom dokazal, da je umetnik v klasičnem pomenu besede. Izvajal je zahtevne arije iz svetovne glasbene zakladnice, odpel je dramatično arijo iz Čajkovskega opere Jevgenij Onjegin, iz Mozartove opere Figarova svatba, iz Rossinijeve opere Seviljski brivec. Slovenskih pesmi bi moralo biti več na programu. Gost basist Debevec Mayer je dokazal svojo visoko umetniško raven z znamenito pesmijo El dia che v ritmu tanga. To njegovo izvajanje ob doživeto razgibani klavirski spremljavi je bilo pravo doživetje, to je bil pravi napoj duš.

Večer je sklenil predsednik France Rihar in se vsem zahvalil za tako številno udeležbo. Voditeljica večera ga. Tjaša Škof in Ciril Soršak sta nato podelila simbolična darila nastopajočim in slavnostnemu govorniku gospodu Janezu Janši in končno so bili vsi povabljeni na zakusko, ki sta jo pripravila Štefan Muhič in njegova soproga ga. Mili.

Talent show

Cvetka Kocjančič

Tradicionalni Talent show, ki ga je 27. marca organiziral Viktorija Fond, je ponovno dokazal, da je med našimi ljudmi še vedno veliko sočutja do trpečih in veliko volje, da jim kot skupnost pomagamo nositi njihovo finančno breme, še zlasti, kadar gre za pomoč otrokom, ki jih je življenje že od rojstva prizadelo.

Pred skoraj šestimi leti se je porodila ideja o organizaciji Talent showa in hitro se je pokazalo, da ta prireditev lahko gradi most med tistimi, ki imajo izredne talente, in tistimi, ki jih je življenje prikrajšalo za marsikaj, obenem pa poveže in motivira celotno slovensko skupnost, da se zamisli,

kaj človeku pomeni zdravje, in kaj pomeni tistim, ki so za zdravje prikrajšani, pripravljenost skupnosti, da jim pomagajo.

Letošnja prireditev je bila v marsičem podobna prejšnjim, lahko pa bi rekli, da je bila od vseh še najbolj obiskana. Tako med organizatorji, ki jih je za to dobrodelno prireditev uspela pritegniti Milena Soršak, kakor med nastopajočimi, smo videli nekaj starih in nekaj novih obrazov.

Program sta odlično vodila Mimi Radovan in Joe Ovčjak. Na odru se je v dvournem popoldanskem programu zvrstilo dvainštirideset pevcev, plesalcev in instrumentalistov. Za začetek sta zazveneli

*Laura Kuri
Nicolas Gregorič*

*Jonathon Gregorič
Matjaž Mramor*

Matthew Kuri

*Stephanie Cestnik,
Vida Godina*

Julia Mihevc

Rado Paznar

Brendan Kodrič

Madison Mikolič

*Madeline & Claire
McDonald*

kanadska in slovenska himna; kanadsko je zapela mlada Madison Mikolic, slovensko pa Danilo Volk ob klavirski spremljavi Andreja Pahulje.

Potem je prišel na oder miniaturni slovenski narodnozabavni ansambel – v narodnih nošah, kot se spodobi – katerega najstarejši član na baritonu Nicolas Gregorič šteje komaj devet let, najmlajši Matthew Kuri (klarinet) pa sedem, poleg njiju so nastopili še Laura Kuri (trobenta), Matjaž Mramor (diatonična harmonika) in pevec Jonathon Gregorič. Njihova glasba je zvenela tako slovensko, kot je treba, saj je bila slovenska muzika tem otrokom že takorekoč v zibelko položena. V nadaljevanju programa so se na odru zvrstili številni obetajoči mladi

glasbeniki; nekateri od njih so se predstavili s kar več talenti ob enem: Julija Mihevc je ob igranju kitare tudi zapela, Alex Ančimer je zapela in zaigrala na klavir, na klavirju so zaigrali še Stephanie Cestnik, Katherine Kodrič, Madeline in Claire McDonald (Claire se je izkazala tudi kot odlična pevka) in Sean Kodrič. Med obetajočimi pevkami je treba omeniti tudi odličen nastop Anne Zelko in Madison Mikolic. Mark Laszutko je pokazal svoje sposobnosti na električni in klasični kitari, mlada Laura Kuri pa je s svojim igranjem na trobento pokazala, da je že začela stopati po očetovih glasbenih stopinjah.

Lea Škrli, ki je že nekajkrat nastopila na tej dobrodelni prireditvi, se je predstavila z

Mark Laszutko

Sean Kodrič

Anna Zelko

Paul Kus

Lea Škrli

Katherine Kodrič

Andrew Cichon

Jason Baryluk

Devin Gibbons

Justin Antidormi

Jonathon Bric

zahtevno plesno točko. Prav tako Paul Kus, le da je za nastap izbral break dancing.

Odlično je bil sprejet tudi nastop mladih fantov in njihove rock skupine.

Da je bila prireditev v stilu medgeneracijskega mostu, so poskrbeli Rado Paznar (z igranjem na havajsko kitaro), Jože Česnik in Lojze Želko (z diatonično harmoniko) in Igor Ovčak (na malem bobnu), ki so z velikim navdušenjem nastopili na odru in poskrbeli tudi za nekoliko humorja.

Talenti srednje generacije pa so, čeprav rojeni vsak na svojem kontinentu, s svojim nastopom zadeli prav v srčiko slovenske duše: Zoran Cilenšek s pesmijo Slovenec sem, Milan Vinčec in g. Toni Burja pa s pesmijo Dva novčiča.

Za konec je folklorna skupina Nagelj pod vodstvom Irene Soršak-Jager odlično podala nekaj belokrajnskih plesov.

Talent show ni bil samo dobrodelna prireditev v smislu zbiranja denarja za pomoč prizadetim otrokom, bil je dobrodelna prireditev tudi v smislu podpore mladim slovenskim talentom, ki jim je bil na ta način omogočen nastop na profesionalno zrežirani in organizirani prireditvi, za kar gre zahvala številnim posameznikom, ki so pri tej prireditvi sodelovali v ozadju. Matija Lebar in Andy Kuri sta bila odgovorna za tehnično izvedbo, Andy, Tomaž in Karla Pahulje so poskrbeli, da je na odru vse lepo gladko potekalo, Marjan Resnik in Štefan Muhič Jr. sta poskrbela za razsvetljavo, Nadi

Alex Ančimer

Milan Vinčec

g. Tony Burja

Zoran Cilenšek

Lojze Želko

Igor Ovčak

Jože Česnik

Plesalci SFS Nagelj pod vodstvom Irene Soršak-Jager:

Michael Grajnar, Robert Kure, Miriam Padar, Caroline Jager, Katherine Gruškovnjak, Jesse Kumer, Emily Kumer, Natalie Hull, Jake Kumer, Anthony Micallef, Elizabeth Žilavec, Stephanie Cestnik

Kuri pa za projekcijo slik, ki so se jih navzoči lahko ogledali na velikem platnu pred in po prireditvi in so bile enkratna predstavitev dosedanjega dela Viktorija Fonda. Viktor Habjan je celotno prireditev posnel na film, tako da bo imela slovenska skupnost lep spomin na ta svečan dogodek.

Omeniti je treba tudi slikarsko razstavo, ki jo je v dvorani pripravil Miro Koršič. Nekakšna nadgradnja Talent showa pa je bila tiha licitacija umetniških slik, ki so jih podarili Viktorija Fondu kanadski slovenski slikarji. Ker je bila to novost, na katero naši ljudje še niso navajeni, kakšne posebne tekme pri licitaciji ni bilo, vsekakor pa je treba pozdraviti to idejo, ki je v dobrodelno akcijo pritegnila tudi slovenske likovne talente in organizatorko licitacije Sandro Cestnik.

Dragi rojaki in rojakinje

Vsem, ki ste pri Talent showu aktivno sodelovali, dobrodelno akcijo s svojim obiskom ali darom podprli ali na kakršenkoli način doprinesli k uspehu, se v svojem imenu in imenu vseh, ki so deležni finančne pomoči, iz srca zahvalim. Še posebna zahvala Belokrajnskemu klubu, ki omogoča izdajo potrdil za davčne olajšave.

Slovenska skupnost je ponovno dokazala svojo solidarnost, obenem pa podprla napore domačih talentov.

Milena Soršak

Tudi za pogostitev nastopajočih in ostalih udeležencev Talent showa je bila vsa hrana podarjena.

V času, ko med vodilnimi predstavniki slovenske kulture v južnem Ontariu prevladuje mnenje, da se brez glasbenikov iz Slovenije ne da organizirati nobene prireditve, je Talent show jasen dokaz, da je za kulturno nadgradnjo kanadskih Slovencev veliko bolj pomembno, da podpiramo naše tukajšnje talente od mladih let naprej, če jih hočemo obdržati v slovenski skupnosti, kajti sicer se nam bodo porazgubili po tej širni Kanadi. Združiti to s plemenitim, dobrodelnim namenom, pa je kombinacija, ki bo transcendirala slovensko miselnost in slovenske vrednote, ki jih je tudi v matični domovini že pogosto prekrila potrošniška mentaliteta.

Zahvala

Just a few words to try and express our feelings.

The Talent Show was overwhelming. To see the number of Slovenians come together and show their support for others in our community, took our breath away. From the performers who took time to practice, and inspire us all, to the numerous volunteers and donations, it was truly a day from the heart. We are grateful Milena, for your inspiration and selfless efforts to help those of us in need. We are proud to be a part of this community, and we thank you all.

Maya, Sofia, Victoria

Ingrid, Michael, Maya
and Sofia

Slovenska šola

Milena Soršak

V nedeljo, 3. aprila so učitelji in učenci Slovenske šole pri Brezmadežni na Browns Line pripravili akademijo ob skorajšnjem zaključku šolskega leta z naslovom Slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja.

Program je pričel pevski zbor Slovenske šole pod vodstvom Milana Vinčeca. Predstavil se je z večimi pesmimi in z obrazov otrok je bilo zaznati, da radi pojejo in resno sledijo navodilom svojega učitelja. Vsak razred se je predstavil na svojski način. Najmlajši, ki obiskujejo vrtec, so ponosno deklamirali pesmico V šoli, naši šoli pridno se učimo... in zapeli pesmico Poj z menoj. Učenci prve stopnje so uprizorili skeč Lep sončen dan. V besedi, petju in mimiki so prikazali, kaj vse se lahko takrat dogodi. Sledili so jim učenci pete stopnje, ki so mesece v letu obeležili s pregovori, oblečeni so bili v času in delu primerne obleke in opremljeni s pripadajočimi rekviziti. Z odra so se poslovili s pesmico Resje že cvete. Učenci tretje stopnje so na preprost, a izredno domislen način predstavili predele Slovenije. S pesmico Moj črni konj so povezovali jezenje od pokrajine do pokrajine in spotoma nabirali krajevne zaklade, ki so jih na končnem postanku pospravili v skrinjo, darilo z

Gorenjske. Dijaki zadnjih dveh razredov so uprizorili ustoličenje karantanskega kneza. Igrico je priredila njihova učiteljica ga. Polona Cankar, ki je v tekst vnesla neštete zgodovinske podatke, s katerimi so se učenci seznanjali pri pouku slovenske zgodovine. Učenci šeste stopnje so prikazali nekaj utrinkov iz celotnega učnega programa. Najmlajši začenjajo s preprostimi besedami, ki se nanašajo na čas dneva, leta, razne dejavnosti in predmete, kasneje se že soočajo z osnovami slovnice in poglobljajo v slovensko literarno umetnost. Drugošolci so uprizorili dan iz Kekčevega življenja. S pesmijo Dobra volja je najbolja so dejansko prenesli počutje veselega razpoloženja na prav vsakega v dvorani, za kar so bili nagrajeni še s posebnim aplavzom. Učenci četrte stopnje so uprizorili skeč, v katerem nastopajo živali. Prikazali so medvedovo dobrohotnost in lisičin egoizem, ki se konča s poukom, da pravo prijateljstvo more vse odpustiti. Za

konec so absolventi šole, ki so se lansko leto udeležili seminarja v Sloveniji, ponovili igro o misijonarju Frideriku Baragu, s katero so se predstavili na zaključni prireditvi v Ljubljani. Tekst za igro v dveh prizorih sta napisali Marta Jamnik Souza in Polona Cankar. Prvi del je prikaz Baragovega življenja v Sloveniji, drugi pa misijonarjevo bivanje in delo med Indijanci v Severni Ameriki. Milan Vinčec je za zaključek vsakega prizora napisal in uglasbil pesem, ki so jo absolventi občuteno zapeli ob spremljavi kitaristke Alene Ferkul. Sledila je

zakuska in družabno srečanje.

Glavni pobudnik te prireditve je bil Milan Vinčec, ki je bil obenem pevski vodja in koordinator. Program sta z zbranimi besedami povezovali Polona Cankar, učiteljica desete stopnje, in lanska absolventka Madeline McDonald.

Ves program je potekal v brezhibni slovenščini. Koliko prizadevanja in trdne volje je bilo potrebno, vedo učitelji, pa tudi učenci in njihovi starši. Ves trud je bil stotero poplačan, saj čudenja, čestitk in zahval ni manjkalo. To je bil resnično praznik slovenske besede v Torontu.

Mednarodne otroške zimske igre v Kelowni

Ignac Konte

V letu 2011 bomo v Slovenskem društvu Okanagan dokaj aktivni: v januarju smo sodelovali v Mednarodnih otroških zimskih igrah, v juniju bo proslavljanje slovenske samostojnosti in v jeseni proslava 30. obletnice obstoja našega društva.

Avgusta 2010 so me obvestili, da bodo Mednarodne otroške igre v Kelowni od 23. do 31. januarja 2011. V začetku decembra 2010 smo se v Kelowni srečali z Igorjem Topoletom iz Celja, podpredsednikom ICG, in Zlatkom Kauranom iz Maribora, članom tehnične komisije za ICG. To je bilo tudi srečanje z organizatorji iz Kelowne in celotnim vodstvom International Children's Games. Sedež ICG je trenutno v Darmstadtu v Nemčiji, predsednik pa je Torsten Rasch. Na tem srečanju smo se s slovensko delegacijo tudi dogovorili, da bodo člani našega društva z njimi sodelovali, jih podpirali in jim nudili pomoč, če jo bodo potrebovali. Povedali so mi, da bodo Slovenijo zastopali smučarski tekači iz Gorja, v alpskem smučanju pa se bodo pomerili otroci iz Celja in Maribora, in da bo skupno iz Slovenije prišlo okrog 50 športnikov s trenerji in spremljevalci.

Zlati fantje in dekleta z navijači (Gorje)

Na tem srečanju sem tudi izvedel, da so se te igre začele leta 1968 v Celju, Sloveniji. Igre so namenjene mladim od 12. pa do 15. leta starosti. Namen iger je prijateljsko razumevanje, medsebojno spoštovanje, solidarnost, kulturne in športne izmenjave. ICG so tudi priznane od Mednarodnega olimpijskega komiteja. Pred Kelowno so bile igre že v dvainštiridesetih mestih po svetu, v njih pa je skupaj sodelovalo 33.500 otrok iz 74 držav. Naslednje letne igre bodo v avgustu 2011 v škotskem mestu Lanarkshire.

S slovensko delegacijo smo se dogovorili, da povabimo k sodelovanju tudi slovenskega veleposlanika g. Tomaža Kunstlja, ki je povabilo z veseljem sprejel.

V sredo, 25. januarja sva imela z veleposlanikom g. Kunstljem tudi napovedano srečanje z županjo Sharon Shephard iz Kelowne, kjer so obenem potekale tudi poslovne izmenjave.

Nas, Slovence, županja dobro pozna. O tem srečanju je poročala tudi lokalna Global televizija. Istega dne ob 6h zvečer je Slovensko društvo Okanagan iz Kelowne priredilo družabno srečanje za člane in za vse tiste športnike in voditelje na igrah, ki so se lahko udeležili. Predsednik društva Ignac Konte in veleposlanik g. Kunstelj sta zaželela vsem prisotnim dobrodošlico in veliko uspeha športnikom. Srečanje z njimi je potekalo v prijetnem prijateljskem vzdušju.

Obisk g. Kunstlja v Kelowni je bilo tudi poslovilno srečanje z rojaki. Zelo smo mu hvaležni za večkratne obiske pri nas in mu želimo vse najboljše v prihodnosti.

V četrtek, 26. januarja je bila v športni

Veleposlanik Kunstelj pozdravlja športnike

dvorani Prospera place glavna otvoritev Otroških zimskih iger. Prisotnih je bilo več kot 6.000 obiskovalcev. Otvoritev je bila enkratna, kot mala olimpiada. Nastopali so predvsem mladi talenti. Tudi Slovenci smo bili lepo zastopani z udeležbo veleposlanika, slovenske športne delegacije in velikega števila naših rojakov.

V petek in soboto so bila na vrsti tekmovanja za smučarske teke in alpsko smučanje. Rojaki smo vsem mladim športnikom hoteli pokazati enako pozornost. Kdor je prvi dan podpiral smučarske teke, je šel drugi dan na alpsko smučanje in obratno. Tekmovanja so bila na smučišču kluba Telemark Cross Country Ski Club in v 50 km oddaljenem smučarskem središču Big White Ski Resort. Bilo je zelo napeto in veselo.

Slovenski smučarji so nam vsem napravili veliko presenečenje: v smučarskih tekih so športniki-tekači - 4 fantje in 4 dekleta - iz Gorij na Gorenjskem popolnomo dominirali v vseh kategorijah; osvojili so 6 zlatih in 4 srebrne medalje, kar je bila največja možnost za zlate medalje v smučarskih tekih. Lepo je bilo slišati druge športnike-tekače, ki so komentirali: "Slovenians are the best, but we learn something from them."

Tudi v alpskem smučanju so športniki iz Maribora imeli lep uspeh; osvojili so zlato,

srebrno in bronasto medaljo. Vsega skupaj so Slovenci v smučarskih tekmovanjih na Mednarodnih zimskih otroških igrah osvojili 13 medalj, kar je za Slovenijo doslej največji uspeh v smučanju na Otroških igrah. Po skupnem številu medalj je Južna Koreja na 1. mestu, Slovenija pa na 2. mestu.

Podporo mladim smučarjem iz Slovenije pa nismo nudili samo rojaki iz Kelowne. Za ekipo iz občine Gorje je bil največji donator-sponsor g. Frank Mandelj iz Ontaria. Uspehi slovenskih mladih tekmovalcev so enkratni: Slovenijo so postavili na svetovni smučarski zemljevid. Iskrene čestitke in hvala za prijetno srečanje z vami.

Ignac Konte, županja Kelowne in Tomaž Kunstelj

Zlate medalje za naše fante

Izziv pekom potic - Potica Challenge

Anica Resnik

Nedelja, 3. aprila je bila za torontske Slovence poseben dan. V vrsto kulturnih in dobrodelnih prireditev že četrto leto prištevamo tekmovanje za najboljšo domačo potico.

Društvo Slovenski dom, ki je ena najstarejših slovenskih organizacij v Torontu, se v svojem programu prizadeva ohranjati slovenske tradicije in kulturo ter vzgajati slovensko zavest mlajšemu rodu.

Sedaj se različnim letnim dogodkom v društvu pridružuje še ena zanimivost, ki poteka v prostorih Doma Lipa. Kakor vsako leto, je tudi letošnja prireditev privabila lepo število tekmovalk in gledalcev. Peči potico ni enostavna zadeva... je del kuharske umetnosti, prakse in domovinske ljubezni. Na Veliko soboto so žene in dekleta po deželi nosile velike okrogle kolače k blagoslovu v domačih cerkvah in kapelicah. Za Božič je mati položila potico na mizo pod jaslicami v Bogkovem kotu v družinski sobi, ki smo jo imenovali "hišo", pa tudi farno žegnanje je bil lep domač praznik s potico.

Predsednik Slovenskega doma Oskar Koren in Majda Resnik sta pozdravila vse zbrane, se zahvalila štirinajstim tekmovalkam

in predstavila skupino sodnikov. Majda Resnik je razložila in pojasnila potek tekmovanja in udeležbo vseh navzočih. Štirinajst orehovih potic se je razkazovalo na dolgi mizi, večje in manjše oblike, vse okrogle, nekatere s sladko belo odejo. Za mizo pa so z dolgimi noži stali mladi člani Slovenskega doma in delili koščke potic za pokušanje in oceno. Sodniki so ugotovili, da pri velikem številu potic izbira ni bila lahka, vendar so našli štiri najboljše za okus in obliko, ki so jih spekli: Randy Drešar, Ida Skubic s hčerko Mary Stefanyk, Marija in Darinka Babič ter Marija Povše.

Za vse navzoče je bila ta prireditev prijeten dogodek za nedeljsko popoldne, za srečanje in prijazen pogovor v domačem okolju, ki ga nudi Dom Lipa. Hvala organizatorjem in odboru Slovenskega doma, ki je vsaki darovalki dveh potic poklonil ček za petdeset dolarjev. Vse tekmovalke so za svoje potice prejele lepe diplome. Hvala Domu Lipa za uporabo prostorov in vsem udeležencem programa za nadaljevanje skupnega dela za dobro slovenske skupnosti v Torontu.

*Oskar Koren, Anica Resnik in
Angela Ovčjak*

V Vancouvru se nam obeta pestro leto

Silva Plut

April je tu, vendar se je pomlad na zahodu Kanade kar malo zakasnila. Mrzlo vreme je prekrižalo načrte marsikateremu vrtičkarju, ki še čaka, da se zemlja osuši od neprestanega dežja. Okrasna drevesa na ulicah pa s svojim bujnim cvetenjem oznanjajo, da prava pomlad res ni več daleč. Na lokalnih hribih je v zalogi šest metrov snega, ki ob vikendih še vedno osrečuje smučarje, sankarje in borderje.

Od mojega zadnjega porčila je v Vancouvru že minilo vesplošno navdušenje, ki se nas je po uspešnih olimpijskih igrah lani kar nekaj časa držalo. Mesto pa ponovno preveva vročično razburjenje, saj so naši Canucks pristali na vrhu hokejske lestvice in imajo dobre možnosti, da prinesejo domov najvišji hokejski pokal, Stanley Cup. Navijači so pripravljeni, plakati na mestu, zastavice na avtomobilih. Za vsako tekmo ima policija pripravljene potrebne kadre, vendar predvidevajo, da se bodo navijači držali reda in pametno praznovali (oziroma žalovali).

Ponos Britanske Kolumbije in eden njenih najdražjih naravnih zakladov je gotovo divji losos, riba, ki se vsaki dve do štiri leta vrača na drstenje tja, kjer se je zdrstila. Lansko jesen je povzročila množična vrnitev lososov na zahodni obali pravo senzacijo. Divji lososi so se namreč vračali v tako velikem številu, da si tega niso mogli razložiti niti največji strokovnjaki na tem področju. Proti vsakemu pričakovanju so imeli ribiči polne roke dela z rekordnim ulovom rib, ki ga niso videli že osemdeset let. Ta pojav je postavil na glavo vse dosedanje predpostavke, da zaloge divjega lososa vsako leto upadajo. Isti fenomen se je ponovil letos spomladi z izredno visokim pridelkom sledov (herring-hooligans), ki mu niso bili priča že več desetletij.

Na politični sceni bo pri nas spet pestro leto. Ne samo, da se bližajo federalne volitve, tudi sama Britanska Kolumbija bo verjetno kmalu v vrvežu volitvene kampanje. Predvidena uvedba davka HST, ki ga v Ontariu že dobro poznate, je bila vzrok, da je odstopil dosedanji premier province Gordon Cambell. Na volitvah se bosta tako pomerila predvsem tabora 'za' in 'proti' davku HST.

Tudi naše društvo je imelo v januarju letne volitve. Po drugem poizkusu smo le uspeli izvoliti nov odbor. Vodi ga nekdanji predsednik Stane Baudash, pomagali pa mu bodo nekateri dosedanji vestni odborniki, ki se jim je pridružilo tudi nekaj novih obrazov. Posebno razveseljivo je, da imamo mlado

podpredsednico, Marijo Frumen, ki se bo zavzemala za to, da društvo pridobi čim več mladih.

Prva prireditev leta je doživela velik

uspeh z dobro organizirano maškarado, na kateri je bilo predvsem lepo število mladine v maskah. Po kratkem programu so izvolili najboljše maske in potem zaplesali ob zvokih skupine Oberlanders. Polna dvorana gostov je bila posebno vesela domačih krofov, ki so jih naročili nalašč za to praznovanje.

V nedeljo, 10. aprila je v dvorani

daroval postno mašo gospod Toni Burja iz Toronta. Veseli smo bili njegovega obiska in spodbudnih besed. Kot navadno je naš pevski zbor poskrbel za bolj pestro bogoslužje, drugi prostovoljci pa za pripravo dvorane in oltarja, ter sladic in kave po maši.

5. junija letos bomo slavili 30. obletnico romanj v Mission. Obiskal nas bo gospod Tine Batič. Upamo, da se bodo romanja odslej nadaljevala kje bližje, v mestu, kjer bodo dostopna večjemu številu ljudi.

Prireditve, ki nas bodo združevale to leto so Materinski dan, piknik na Dan očetov, piknik Zveze Bled. Na praznovanju društvene 53. obletnice bo nastopil ansambel Roka Žlindre iz Slovenije. Leto bosta zaključili še tradicionalna Vinska trgatev in Silvestrovanje.

Naši starejši se radi mesečno zbirajo na popoldnevih v slovenski dvorani. Tu si delijo hrano in se poveselejo ob igrah, pogovoru in glasbi. Slovenska šola še naprej deluje in planinski pohodniki postajajo z lepšim vremenom spet aktivni.

Ignac Konte – veteran vojne za Slovenijo

Cvetka Kocjančič

Ignac Konte

Ignac Konte je uspešen poslovnež, predsednik Slovenskega društva Okanagan v Kelowni in zaveden Slovenec, ki se je leta 1991 v Kanadi močno prizadeval za kanadsko priznanje neodvisnosti Slovenije.

Ignac se je rodil sredi vojne vihre leta 1942 v vasi Žvirče v Suhi Krajini, v družini petih otrok. Kot najstarejši sin naj bi prevzel kmetijo, toda ker ga je veselila šola, se je vpisal v kovinarsko šolo v Kočevju in po končani šoli dobil delo v Ljubljani v Litostroju, obenem pa nadaljeval izobraževanje na strojni tehnični šoli. V Ljubljani je spoznal tudi svojo bodočo ženo Anito Kovač, ki je obiskovala gostinsko šolo, kjer jo je poučeval znani kuharski mojster Ivačič, in je pozneje postala uspešna kuharica, ki je kar dvakrat osvojila prvo mesto na mednarodnih kulinarčnih tekmovanjih.

Po poroki leta 1964 sta začela

razmišljati o delu v tujini in naslednje leto odšla na delo v Nemčijo, v Nurtigen, kjer je Ignac dobil delo v oddelku za razvoj orodja, Anita pa v bolnišnici. Dobila sta tudi ugodno trisobno stanovanje, tako da sta dokaj ugodno živela in si lahko privoščila tudi obiske v domovino. Ker sta imela prijatelje v Torontu, sta začela razmišljati o preselitvi v Kanado. Leta 1967 sta prišla v Toronto, po osmih mesecih pa sta se preselila v Wallaceburg v južnem Ontariu, ker je Ignac dobil boljše delo pri firmi Waltec Engineering, kjer je hitro napredoval in postal vodja raziskovalnega oddelka. Razvil je tudi nekaj svojih patentov in si s tem ustvaril dodatni zaslužek, pa tudi ugled. V enem od obratov te velike firme, ki je zaposlovala preko tisoč delavcev, je dobila zaposlitev tudi Ignacova žena. V mestu Wallaceburg sta bili tedaj samo dve slovenski družini, zato sta se včlanila v društvo Triglav v Londonu, kjer sta aktivno sodelovala, rada pa sta obiskovala tudi prireditve v Torontu.

Leta 1974 sta dobila hčerko Lidijo, tri leta pozneje pa sina Simona. Oba otroka sta vzgajala v pristnem slovenskem duhu.

Leta 1975 je Ignac dobil tako ugodno ponudbo za zaposlitev pri firmi H.E. Vannatter Ltd., ki je tisti čas veljala za eno največjih orodjarskih podjetij v Ontariu, da je ni mogel odkloniti. Njegovo delo je obsegalo inovacije pri orodjih za plastiko in bele kovine ter direktno komuniciranje s poslovnimi partnerji,

še zlasti v avtomobilski in elektronski industriji.

Med potovanjem po Britanski Kolumbiji sta se oba z Anito tako navdušila za lepote doline Okanagan, da sta se leta 1980 z družino tja preselila. V Okanaganu je tedaj živelo okoli sto slovenskih družin, največ v Kelowni, tako se je tudi Ignac odločil za nakup hiše v Westbank-Kelowna, na pobočju hriba z lepim razgledom na jezero in planine v ozadju. V tem mestu je uresničil tudi svojo željo in odprl lastno podjetje IK Tool & Die Ltd, ki je bilo prvo tovrstno podjetje v tem mestu. Njihovi posli so bili v glavnem usmerjeni na inovacijska dela; med prvimi večjimi posli je bilo naročilo za tovarno kopirnih strojev iz Bolgarije. Več strank so imeli tudi v ZDA, sodeloval pa je tudi pri izdelavi olimpijske bakle za olimpiado v Calgaryju leta 1988. Za največji poslovni uspeh si šteje izpopolnitev patenta za ogrevanje tal, saj so njegovo idejo odkupili celo sami ustvarjalci patenta.

Z leti je Ignac svoje dejavnosti razvejal in v ta namen ustanovil več podjetij. Upal je, da bosta hčerka in sin naprej vodila družinsko podjetje, toda hčerka se je odločila za zobozdravstveni poklic, poleg tega pa je tudi profesionalna trenerka umetnostnega drsanja. Sin se je zaposlil kot inženir v helikopterski industriji, kjer se ukvarja z zaupnimi inovacijami za obrambne namene. Oba živita v bližini staršev in ju osrečujeta s pogostimi obiski.

Ignac se je kmalu po prihodu v Okanagan začel zanimati tudi za društveno delo. Ker se je tja doseljevalo vse več

upokojencev (v tem predelu Britanske Kolumbije živi sedaj okoli 200 slovenskih družin), se je pojavila tudi potreba po slovenskem društvu. Spokojnim Viljemom Kovačičem je Ignac februarja 1981 sklical ustanovni občni zbor Slovenskega društva Okanagan (Slovenian Society of Okanagan). Ignac je postal njegov prvi predsednik, v preteklih tridesetih letih pa je predsedniško delo opravljal kar dvanajstkrat, sicer pa je skoraj vedno imel kakšno pozicijo v odboru.

Društvo je bilo že od vsega začetka zelo aktivno. Že prvo leto je imelo sedem prireditev, kar se je več ali manj ponavljalo do današnjih dni. Društvo je sodelovalo tudi v raznih slovenskih meddruštvenih odborih in pri dobrodelnih akcijah. Za svoje društveno delo sta oba s soprogo prejela več različnih priznanj.

V društveno delo je bila vpeta vsa družina. Anita, ki je nekaj let imela svojo zelo poznano delikateso v Kelowni, je s svojimi kuharskimi talenti prostovoljno sodelovala pri društvu, še največkrat v kuhinji. Prav tako sta se aktivno vključila v društveno delo sin Simon in hčerka Lidija, ki oba dobro govorita slovensko, saj sta večkrat s staršema obiskala Slovenijo.

Zaradi pogostih obiskov v Sloveniji je bil Ignac dokaj dobro seznanjen z dogodki slovenske pomladi, zato so ga rojaki pri društvu pooblastili za vodilnega organizatorja v času slovenskega osamosvajanja, čeprav ravno tisto leto ni bil v odboru. S svojimi zvezami je uspel, da je bila aktivnost slovenske skupnosti v podporo slovenskemu osamosvajanju ne

samo dobro organizirana, ampak je dosegla tudi veliko medijsko pozornost. Že 1. julija 1991 je organiziral protestne demonstracije zaradi napada Jugoslovanske armade na Slovenijo, preko poslanca Ala Horninga pa je obveščal o situaciji v Sloveniji tudi kanadskega premiera Briana Mulroneya. Isti poslanec mu je 27. avgusta 1991, ko se je celoten kanadski vladni kabinet mudil v Kelowni, omogočil sestanek z Mulroneym, tako da mu je lahko osebno razložil situacijo v Sloveniji in na Hrvaškem in ga zaprosil za takojšnje kanadsko priznanje Slovenije. Za to njegovo prizadevanje so ga leta 1994 sprejeli za častnega člana Veteranov za vojno za Slovenijo.

Ob desetletnici slovenske samostojnosti pa je v Žvirčah postavil spomeniški križ, saj je bilo med žrtvami komunistične revolucije tudi nekaj njegovih sorodnikov.

Sprva je bil navdušen, da bi svoj denar in talent investirali v slovensko gospodarstvo, pa so se vsi njegovi poskusi izjalovili, predvsem zaradi birokracije in neurejenih zakonov. Ko sedaj spremlja stanje slovenskih podjetij, pravi, da je kar vesel, da se ni vpletel v tamkajšnje posle. Ignac je še vedno močno zaposlen s svojimi podjetji in še vedno čaka, da bo nekega dne sin prevzel njegovo mesto. Kljub temu pa še vedno najde čas za potovanja, za kampinganje, sprehode v planine in v naravo, za lov in ribolov, pa tudi za smučanje. Kot ponosen dedek pa svoj prosti čas nadvse rad preživlja z vnučki. Še vedno rad zahaja v Slovenijo, po možnosti kar vsako leto.

Pisanice Lojzeta Želko

Med raznovrstnimi talenti slovenskega priseljenca Lojzeta Želko, doma iz Metlike v Beli Krajini, je tudi izdelovanje pisanic, ki jim je dal svojevrstno vzorčno motiviko: namreč, namesto belokrajnskih vzorcev na jajce vriše portrete raznih znanih ljudi. Tako pride do izraza njegova originalna kreativnost na področju likovne umetnosti. S tem svojim konjičkom se ukvarja že mnogo let in ga tudi starostne nadloge niso zaustavile pri ustvarjanju novih pisanic, ki zahteva veliko potrpljenja in natančnosti.

Rjavkasto barvo pisanic dobi tako, da jajca skuha v čebulnih lupinah, potem pa previdno s posebnim nožičkom izpraska barvo, da dobi belo podobo.

Ob lanskoletni olimpiadi v Vancouvru je na pisanicah prikazal nekaj obrazov vrhunskih

športnikov kot smučarska medalista Jenn Heil in Slovenke Petre Majdič. Za letošnjo pisanico pa je izbral obraz Kate Middleton, priljubljene izvoljenke angleškega princa Williama.

Seminar: “Heraldry and Slovenian Knights”

David M. Cvet

The presentation will educate the audience on a number of levels. Firstly, I will introduce the audience to some medieval history of the Slovenian region, to inform them that the entire concept and perception of the medieval period, of armoured knights and tournaments did NOT exclude the Slovenian region. In fact, this notion was wide-spread throughout Europe, including Germany, Austria, Italy, etc.

Secondly, I will introduce the audience to some information about heraldry, in particular,

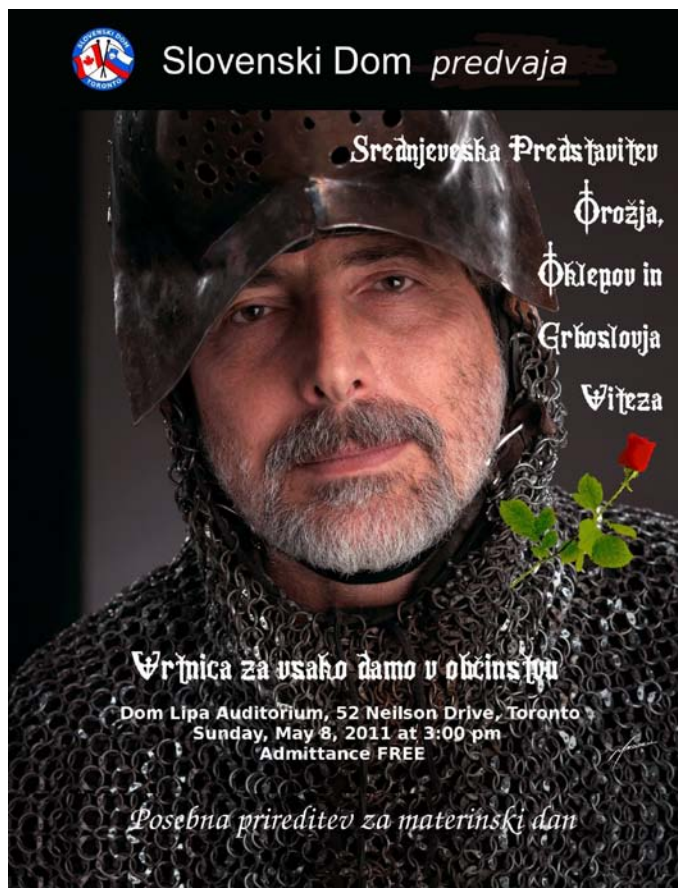
Slovenian heraldry and the fact that heraldry is alive and well in Canada, and most Western countries. I will inform them of how anyone can petition Ottawa for their own personal coat of arms, and how they can go through the process of acquiring their own coat of arms.

Lastly, they will experience what it was

like to dress up in armour in the latter portion of the 14th century.

The armour they will see would be relatively consistent with what might've been worn by an armoured man in the Slovenian region, however, their armour tended to be sourced from Germany rather than Italy

The presentation will conclude with the presentation of a rose to the mothers/ladies in attendance, with photo opportunities. (Length of entire presentation approximately 2 hrs.)

 Slovenski Dom *predvaja*

Srednjevska Predstavitel
Orožja,
Oklepov in
Grboslovja
Viteza

Vrtnica za vsako damo v občinskem
Dom Lipa Auditorium, 52 Neilson Drive, Toronto
Sunday, May 8, 2011 at 3:00 pm
Admittance FREE

Posebna prireditev za materinski dan

Sunday, May 8, 2011 at 3:00 pm
Dom Lipa Auditorium,
52 Neilson Drive, Toronto
Organized by:
Slovenian Home Association
Admittance FREE

Srečanja in razhajanja

Marinka Žumer

Marinka Žumer

Ko smo se v soboto, 9. aprila 2011 razhajali in odhajali vsak v svojo smer, smo se še kar ozirali nazaj in se pozdravljali. Po tako lepem večeru, ki ga je pripravil Kanadsko slovenski kongres na Brown's Line v Torontu, se je v zraku kar iskrilo od navdušenja in veselega razpoloženja. Tisti hip, mislim, bi bil prav vsak od nas pripravljen narediti vse, da bi nam bilo lepo. Da bi bili vsi med seboj prijatelji, ki so vedno pripravljeni ponuditi roko v pozdrav in v pomoč, če je potrebno.

Oba govornika, veleposlanik g. Tomaž Kunstelj in predsednik SDS Janez Janša, sta govorila o tem, koliko dobrega rodi sodelovanje in kako pomembno je ob pravem trenutku stopiti skupaj. Če Slovenci doma in po svetu pred 20 leti tega ne bi bili storili, zdaj ne bi mogli praznovati tako velikega dogodka, kot je bila osamosvojitev Slovenije. Ne bi mogli tako uživati v programu, ki so ga prav za to praznovanje pripravili plesalci, pevke, instrumentalistki in recitator, da o izjemnem pevcu Luki, ki je očaral prav vse v dvorani, niti ne govorim.

Čeprav se vsi dobro počutimo po srečanjih, ki nas združujejo in navdušujejo za tisto, kar je dobro, se vse prevečkrat razhajamo. Od daleč opazujemo dogajanje in iščemo razloge, zakaj ne gremo zraven. Da gre tako vse narobe, pravimo. Da je vedno slabše in ni nikjer varne, dobre poti v prihodnost. Saj se ne spleča truditi. Včasih, pravijo, je bilo veliko boljše.

V resnici je bilo v tistih »dobrih, starih časih«, po katerih se mnogim še vedno toži, prav tako težko. V vsej zgodovini v resnici ni

bilo nikoli obdobja, ko bi lahko rekli, da je bilo življenje brez hudih stisk in problemov. Samo spominjati se jih nočemo. Pa nam ni treba iti prav daleč nazaj in našli bomo podobe tako težkega življenja, da si ga danes komaj lahko predstavljamo.

Ne morem mimo misli na nekatere znane, slavne pa tudi čisto običajne pare, ki so skupaj preživeli najtežje čase. Ko pa so prišli do boljšega življenja, ko bi lahko uživali sadove svoje potrpežljive ljubezni in trdega dela, so se pa razšli.

Zdi se mi, da smo Slovenci dostikrat podobni takim parom, ki se razidejo, ko bi vsak pričakoval in bi bilo zares dobro in prav, da bi še bolj držali skupaj.

Ko tukaj ali v Evropi srečujem Slovence različnih starosti in poklicev, sem vedno znova prevzeta nad dobroto in plemenitostjo, ki jo najdem v njih. Le zakaj tako malokrat prideta do veljave? Le zakaj nikakor ne znamo iti preko zamer in razlik in videti, kar je dobro in se skriva v vsakem človeku.

Pred dnevi je na naša vrata potrkal mlad mož, se predstavil in povedal, da želi napraviti nekaj dobrega za naš kraj. Prvič v 12-ih letih, kar sem v Kanadi, je politik prijazno potrkal na naša vrata in se predstavil.

Verjamem, da je tudi med nami, Slovenci, veliko ljudi, ki imajo dobre ideje in voljo narediti nekaj, da bo svet boljši, boljši za nas, za tiste, ki živijo z nami, za vse, ki z nami ustvarjajo delček zgodovine na planetu Zemlja.

Naj srečanje, kot je bilo 9. aprila, ne bo le spomin, ki se bo izgubil v množici drugih dogodkov. Naj iskrice pozitivne energije zanetijo plamen, ob katerem se bomo greti vsi.

Jaz sem za razhajanja le, če nosijo v sebi upanje po novih, prijetnih srečanjih. Kaj pa vi?

Sporočilo izvršnega generalnega direktorja

Pri Krekovi hranilnici v Torontu si po najboljših močeh prizadevamo nuditi storitve visoke kakovosti, katere naši člani cenijo. Pravzaprav verjamemo, da nudimo storitve, ki jih naši člani ne bi bili deležni pri nobeni drugi banki. To se odraža v zaupanju naših članov in dobri finančni predstavi v letu 2010.

V letu 2010 smo izpolnili številne cilje in tako imeli odlično poslovno leto 2010 – povečali smo tržni delež in razpoložljive storitve, vpeljali in poglobili sistem kadrovanja ter bili boljši od naših konkurentov in se dvignili nad povprečje panoge. Z vpeljavo teh ključnih primerjalnih prednosti smo našim članom nudili boljše obrestne mere, manjše stroške vodenja računa ter izjemno predanost do slovenske skupnosti.

Naša sredstva smo povečali za 6,5 milijona dolarjev na 91,2 milijona dolarjev, od katerih so depoziti članov znašali 85,2 milijona dolarjev. To je tudi jasno sporočilo naših članov, da zaupajo Krekovi hranilnici. Radi bi izpostavili nekaj podatkov iz naše letne bilance; sredstva iz naslova investiranja preko Qtrade-a so dosegla 9,7 milijona dolarjev, posojila in hipoteke smo povečali za 5,8 milijona dolarjev na 60,6 milijona dolarjev, kjer je največji delež

*Izvršni generalni direktor
Krekove kreditne zadruge
Joe Cestnik*

pripadal nepremičninskim in poslovnim hipotekam. Neto dobiček v višini 545.393 dolarjev smo pripisali k zadržanemu dobičku, ki je na dan 31. decembra 2010 znašal 5,3 milijona dolarjev. Kljub pritisku na dobičkonosnost iz poslovanja, smo le-tega povečali za 92.306 dolarjev s pomočjo novih oblik poslovanja.

Z rastjo hranilnice so se povečale potrebe po novem strokovnem znanju. Zato smo najeli dva zunanja svetovalca, ki skrbita za poslovne hipoteke.

Rad bi se javno zahvalil upravnemu odboru, vodstvu in zaposlenim za njihove neumorne prispevke v letu 2010. Kot rezultat njihove vizije, predanosti in zavezanosti k naši hranilnici, smo bili nagrajeni z izjemno rastjo in s tem spremenili cilje v resničnost. Sedaj bi se rad zahvalil še našim članom. Vi ste razlog za naš uspeh, kot tudi deležni sadov le-tega. Če verjamete v sožitje, potem veste, kako pomembna je rast članov, hranilnice in storitev. Zato vas pozivam, da razpredete dobro besedo o naši hranilnici in izjemnih storitvah, ki so na voljo. Ponosni smo na to, da lahko zastopamo slovensko skupnost, prispevamo k njenemu obstanku in rasti. Verjamemo, da je v slogi moč in na osnovi tega želimo nuditi izjemne storitve tudi v bodoče.

Our Great Morning

Ivan Cankar

For generations we have lived in a house of madness which has well-nigh stifled our breath. A man to whom God gave a kindly soul, bent to dreams and contemplation, a man whose heart knows no brutality and who believes in the righteousness of men in this world, such a man is doomed to serve his neighbour who, instead of a kindly soul, has a vast domain and needs slaves to till his soil.

For generations we served our master. Naked, hungry, and in chains we turned the heavy wheels, grinding the golden grain from dawn till dark... from dawn till dark... century after century... without respite of any kind. And we stared with leaden eyes at the mountain of flour which we heaped to the very clouds of heaven for our master. Only as a licentious joke or scoffing mockery the master relaxed our chains on some wild festival or drunken orgy. Ah, but even this only for an evening, only for an hour, so that dazed from anguish and starvation we could dash to that mountain, bury our hands in it and satisfy our hunger. And for this, even for this, we were grateful to our master and prayed for his soul. The next day the frightful cycle began anew and went on from dawn till dark... from dawn till dark... century after century. None of us dared to dream that our lot could be different, that our master was not God, that his command was not the command of God.

Unfathomable was the agony of our Lord, for His was the agony of all generations. As He rode in His triumphal entry to Jerusalem

and looked over the multitudes strewing flowers, olive branches and palm leaves in His path, and shouting hosanna. He was silent, and His eyes were full of tears, for He saw their faithlessness, and He saw His own humiliation, agony and death on the cross of shame. And under the weight of this bitterness, He wept, God Himself shed bloody tears at the sight of the horror which awaited Him. And in His anguish He prayed: "Let this cup pass from me." The soul of all mankind lay prostrate in the dust quivering in anguish and faltering on His way. But He did not despair, for He knew that only through humiliation, through anguish and death could He reach a new light, a new life, and peace came into His soul.

Pure and innocent though He was, the Scribes and Pharisees dragged Him from Annas to Caiaphas. They chained Him, mocked Him, and spat upon His holy countenance. They scourged Him and crowned Him with the crown of shame. But all this had to be, for the road to salvation leads through the night of sorrow, through agony and death.

Three times He fell under the dreadful burden. Three times His sight failed Him on the way to Golgotha. And when they had nailed Him on their cross and were gambling in its shadow for His purple robe, purple with the blood of God, He, even He cried: "My God, my God, why hast Thou forsaken me?" And this, too, had to pass. The Son of God had to shed bloody tears before He

could achieve his mission. And the humble man, and our nation, and the entire human race will have to shed bloody tears in its Gethsemane before it will achieve its final emancipation. And like Him, humanity will be mocked, scourged, betrayed, and crowned with the crown of thorns by the Pharisees of the world. It will have to go to Golgotha and be nailed to the cross before it will rise from its degradation. It will have to blunder through doubt, confusion and despair before it attains its final salvation, for despair is the mother of the deepest faith and of the greatest courage.

This sacred story is the story of our people, it is the story of every oppressed man, of every oppressed nation, and of the oppressed humanity which the Pharisees of the world have led to Golgotha and are

crucifying.

For generations we have blundered in darkness and confusion, with crushed hearts and frightened souls, in sorrow and anguish, without hope or faith. But a dreadful storm has struck the world and cleared the fog away. Now we see the light and the way. No more faithlessness, no more blindness, no more distrust! Out of the marshes, out of confusion, deception, and darkness leads our way.

Perhaps the day of salvation is not yet here. Perhaps this is only Palm Sunday, and the garden of Gethsemane, and the Way of the Cross, and Golgotha are yet to come. But let come what must come. The gospel of truth is in our hearts. Our salvation is coming. The fresh breeze of that dawn caresses our cheeks.

Večer izza kongresa: »Jože Kastelic«

Franci Feltrin

V četrtek, 10. februarja 2011, je bila v prostorih Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani, v okviru Večerov izza Kongresa, predstavitev knjige »Jože Kastelic«, ki jo

Knjigo so predstavili dr. Rozina Švent, Marija Ahačič Pollak in Franci Feltrin

je napisala gospa Marija Ahačič Pollak. Knjigo, ki jo je natisnila založba Družina, so predstavili avtorica Marija Ahačič Pollak, dr. Rozina Švent in Franci Feltrin.

Večera so se poleg sestre in brata Jožeta Kastelica udeležili tudi drugi ožji sorodniki ter številni obiskovalci naših večerov. Večera sta se udeležila tudi minister za Slovence v zamejstvu in po svetu akad. prof. dr. Boštjan Žekš in predsednik SSK dr. Boris Pleskovič. Tako številnega obiska naši večeri že nekaj časa niso doživeli.

Najprej je goste večera pozdravil dr. Boris Pleskovič. V svojem kratkem nagovoru se je zahvalil g. Jožetu Kastelicu za dolgoletno podporo Svetovnemu slovenskemu

*Pozdravni nagovor predsednika
SSK dr. Borisa Pleskoviča*

kongresu, saj je vsa leta njegov veliki dobrotnik, še posebno v Kanadi, kjer si brez njegovih darov ne znajo predstavljati delovanja Kanadske konference

SSK, radia in še vrsto drugih ustanov, ki že desetletja povezujejo in združujejo Slovence v Kanadi.

Prav tako se ga je v svojem kratkem nagovoru spomnil tudi minister in dejal, da nam v Sloveniji manjka tako delovnih in poštenih ljudi, da bi nam sedanje stanje v državi, še posebno v gradbeništvu, pomagali dvigniti na raven spoštovane in poštene države, kot je bila v času njenega nastajanja.

Po nagovorih je gospa Marija Ahačič Pollak povabila solista Marjana Zgonca, da nam je zapel dve domovinski pesmi. Seveda tudi on ni odšel brez spominov na Jožeta Kastelica in se mu je zahvalil za vsa gostoljubja, ki jih je z njegovo pomočjo doživel med Slovenci v Kanadi.

Dr. Rozina Švent je v kratkem opisala vsebino knjige. Pohvalila je avtorico, da je pisala s srcem in spoštovanjem do Jožeta Kastelica. Poudarila je, da je knjiga odsev Kasteličevih dogodkov iz otroških let do današnjih dni, ko v domu ostarelih v Torontu, katerega je gradil in finančno podpiral, preživlja visoko starost. Kot najstarejši v družini je moral prežgodaj odrasti in tako ni bilo časa za učenje. Avtorica se je za kratek čas ustavila tudi med drugo svetovno

vojno, ko se je Jožetu Kastelicu spremenilo življenje. Tiranija partizanov v Suhi krajini tudi njegovi rojstni vasi ni prizanesla. Kot domobranski vojak se je po koncu vojne, kot deset tisočev drugih, znašel v Tinjah na avstrijskem Koroškem. Kot bister in razmišljajoč mladenič je hitro uvidel početje angleških vojakov in pobegnil na deželo ter kasneje v Kanado. Brez poklica, brez znanja jezika je v tuji deželi uspel in postal slovenski ponos v Kanadi in doma.

»To je zgodba o Jožetu Kastelicu, ki si ni s svojo genialnostjo in trdim delom zaslužil samo milijonov, ampak prislužil tudi spoštovanje in hvaležnost slovenske skupnosti, saj je svoje imetje vedno delil s slovenskimi izseljenci in je največji dobrotnik in mecen slovenstva v Kanadi. Prav gotovo je tudi eden izmed največkrat odlikovanih Slovencev v svetu«, je zapisala avtorica in dodala, da je knjigo pisala s spoštovanjem in ljubeznijo do Jožeta.

Na koncu večera so nam zapeli še Ljudski pevci iz Tepanj, ki so pred leti gostovali v Kanadi in se za gostoljubje Jožetu iskreno zahvalili.

Knjiga o Jožetu Kastelicu bi morala biti na policah slovenskih poklicnih šol in fakultet, saj dokazuje, da uspehu botruje moč v poštenju do sodelavcev in soljudi in da je lahko dober in uspešen gospodarstvenik le tisti, ki je s svojim trudom najprej državi in nato sebi v ponos. To je Jože Kastelic, Slovenec, ki je na račun svojega dela in dobrodelnosti prejel številne pohvale, zahvale in odličja.

Lahko bi rekli, da je bil to Jožetov večer in dvorana mu je zaploskala še na mnoga leta. Hvala Jože!

Potomca Slovencev sta visoko poletela

Vinko Hafner

Ko so prvi Slovenci odhajali v svet s svojih prenaseljenih vasi in prezadolženih kmetij, da bi omogočili svojim potomcem boljšo prihodnost in več možnosti za uspeh, si niti predstavljati niso mogli, da bi Slovence doletela taka sreča, da bi z elito svetovnih astronautov poletel v vesolje. Slovenci so Ameriki dali vsaj tri uspešne astronavte – Sunito Williams, Ronalda Šego in Jerryja Linengerja.

Sunita Williams, ameriška astronautka slovensko-indijskega rodu, je leta 2006 z vesoljskim plovilom Discovery poletela na Mednarodno vesoljsko postajo in tam preživela šest mesecev in pol. Za Slovence je zanimivo tudi, da ji je njena mama Bonnie Zalokar poslala za božič na vesoljsko postajo kranjske klobase. Korenine astronautke Sunite Williams segajo v vas Leše, ki se nahaja izpod planine Dobrče ob krajevni cesti Tržič - Begunje.

Prvič je obiskala rodni kraj in hišo, kjer je živela njena prababica Marija Bohinc, ko se je udeležila svetovne znanstvene konference v Ljubljani, potem pa še enkrat z mamo Bonnie.

V Lešah so ji pripravili slovesen sprejem. Pričakali so jo z narodnimi nošami in z zapravlživčkom, s katerim so jo popeljali po vasi. Bled in Triglavski nacionalni park si je lahko ogledala s ptičje perspektive, ko so jo organizatorji njenega obiska popeljali s helikopterjem.

V hiši, ki je bila nekoč last njene prababice, je sedanji lastnik dovolil urediti spominsko astronautsko sobo Sunita Williams.

V zahvalo za nepozabni dan med prijaznimi ljudmi rodne vasi njene prababice jim je poslala paket z nekaterimi oblačili, ki jih je nosila v vesolju, kar sedaj hranijo v njeni spominski sobi. Povedala je, da je

ponosna potomka Slovencev in da bo ta čudoviti gorski svet in prijazne ljudi še večkrat obiskala.

Astronavt Jerry Linenger je tudi slovenske gore vnuk; njegovi predniki izhajajo iz vasi Hudo nad Kovorjem, občina Tržič. Včasih je bilo tam sedem kmetij. Hiše so bile stare okoli 300 let. Lastnik ene od teh hiš, ki se ji je po domače reklo »Pr' bank«, se je pisal Pušavec. Pri hiši je bilo veliko otrok. Sin Jože Pušavec, izučen čevljar, je odšel v Ameriko leta 1912, leto kasneje pa še njegov brat Franc in kasneje še dve sestri, Angela in Katra. Odšli so v različne kraje Amerike in niso vedeli drug za drugega. Jože in Franc sta se po naključju srečala na delu na neki farmi. Od tam sta odšla v Chicago.

Franc je kupil majhno stanovanje, na pločnik postavil dve mizici in odprl gostilno. Včasih je zaigral na harmoniko in tako privabil goste, posebno Slovenci so se radi družili pri njem. Kasneje je odprl čevljarstvo delavnico. Poročil se je s Slovenko, ki je prišla v Ameriko s svojo mambo iz Dvorne vasi. Imela sta dve hčeri in sina. Sin še danes dela v isti čevljarstvu delavnici kot prej njegov oče. Ena od hčera se je poročila s poštnim uslužbencem Linengerjem. Njun sin Jerry je diplomiral v ameriški pomorski akademiji in študij nadaljeval, tako da ima kar pet doktoratov, med njimi tudi medicinskega. V vesolje je poletel z ameriško vesoljsko ladjo Discovery, pozneje pa na rusko vesoljsko postajo Mir, kjer je preživel več kot 132 dni.

Sunita Williams

Jerry Linenger

Naslednji podvig Martina Strela na Discovery Channel

Cvetka Kocjančič

Slovenski ultramaratonski plavalec Martin Strel se bo v svojem naslednjem podvigu od 5. do 8. maja lotil reke Kolorado, ki jo bo skušal v odsekih preplavati tudi skozi brzice Velikega kanjona. Dogodivščina bo posneta na filmski trak in v ta namen je že podpisal pogodbo s televizijsko mrežo Discovery Channel.

O Strelovih plavalških podvigih smo lani veliko slišali osebno od njega, ko se je kar nekaj časa zadrževal med nami v Kanadi.

Njegovi največji dosežki so prav gotovo plavanje po Donavi, Missisipiju, po kitajski reki Jangce, še zlasti pa je bil odmeven zadnji podvig, ko je leta 2007 preplaval Amazonko. O tem je bil posnet tudi film Big River Man (Mož, ki je premagal Amazonko), ki je prejel veliko pozitivnih odzivov kritikov. Strel je februarja sklenil pogodbo s produkcijsko hišo, ki dela televizijske resničnostne šove za Discovery Channel. Dolenjec iz Mokronoga bo tako zvezdnik šova z naslovom "The Real Superhumans" (Re-

snični nadljudje), ki ga bodo predvidoma avgusta najprej predvajali na mreži History, nato pa še na Discoveryju.

Podpisal je namreč tudi pogodbo s televizijsko mrežo National Geographic za oddajo, s katero bodo Strela skušali predstaviti kot znanstveni fenomen. Strel bo tako del znanstveno-raziskovalnega projekta in podvržen številnim raziskavam njegovega življenjskega sloga, genetskega zapisa, telo mu bodo podrobno pregledali z magnetno resonanco. Vse z namenom poiskati odgovor na vprašanje, zakaj so mu uspeli dosežki, ki so mnogim pred njim spodleteli.

Strel je skupaj s sinom Borutom svoje načrte predstavil slovenski javnosti. V Združene države naj bi odpotoval 27. aprila. "Reke Kolorado do zdaj še ni nihče preplaval, razen mrzle vode na plavalce prežijo nevarnosti v obliki brzic, zato bo šlo za edinstven podvig, ki se ga ne bi nikoli lotil, če ne bi bilo ponudbe britanskih producentov", je med drugim povedal Strel, ki bo v več odsekih skušal preplavati nekaj več kot 50 kilometrov nevarne reke.

V reki bo plaval s plavalno kapo, ročavicami in plavutkami, en del pa tudi brez plavalne obleke. Snemalna ekipa ga bo spremljala z rafti in iz zraka. To pa ne bo zadnji projekt. Maja prihodnje leto načrtuje plavati v okviru 75. obletnice mosta Golden Gate v San Franciscu, potem bo sledilo 1000 km po reki Mackenzie, želi pa tudi kot drugi človek v zgodovini plavati od Farallonskih otokov do San Francisca.

IN ALL DUE FAIRNESS: A Short Story about Worldly Suffering

Frank Sterle

»This injustice has gone on for far too long,« God said on New Year's Eve, 1999. »I should've done something about this millennia ago; but better late than never«; and, He continued, »It must be and shall be rectified«.

When the world awoke the following morning, January 1st, 2000 (though at different times of the day, depending on the global location), everyone awoke to a great change. A great change, indeed. A change that found much favour with the miserable and disadvantaged of this world, including with those who endured racism, name-calling, ailments (both major and minor) and were cheated out of money, etc. People experienced the undeserved suffering of fellow human beings and animals; suffering which was all too prevalent in this world; and thus did their utmost to make life as pleasant as possible for all. The stomach pains that were thus universally felt very-much compelled the well-fed to do their utmost to alleviate all starvation. As well, everyone suddenly felt, and shared in the anguish of, the greatest sorrow and suffering possible on Earth - that of a mother and father who have lost their children to rape, torture and murder. Furthermore, and most profound, those who had intentionally caused suffering experienced a bitter state of empathic justice: e.g. if you shot a person, you then felt the excruciating pain and terror of getting shot; if you shot someone's pet cat, you then felt that cat's physical suffering and its owner's emotional anguish; and if you stole, you then felt your victim's burning victimization, sadness and anger. Without even having to know about others'

suffering, the comfortable were afflicted while the afflicted were comforted: the rich and healthy, though unwillingly, felt the suffering of the diseased and hungry poor through inexplicable pain, nausea, weakness and stomach cramps. And as a direct result of this true empathy experienced by those who were privileged, those who were poor inexplicably felt so much less suffering and so much more the better. Also, those who had never endured the pain of losing children to premature death shared the excruciating pain suffered by those who had endured such a loss; therefore, as a result of this true empathy, those who'd lost a loved-one felt so much so relieved of their anguish, and their flowing tears subsided.

It was as though as a basic for starters' rule, all of the suffering on the planet was instantaneously accumulated into a collective of sort and then distributed evenly among each and every average human being. It was as though all of those who had enjoyed 'blessed' luck for so long were suddenly forced to experience - and bear a fair share of - the pain and suffering endured by all of those who for so long enjoyed more than their fair share of misfortune and misery; and, on the contrary, those cursed with so much of Fate's foul luck for so long felt so much relieved.

Yet there was also great beauty in God's New World. For the privileged, suddenly experiencing their fair share of Earthly suffering, could alleviate their empathic suffering by feeding and nursing those who have for so long hungered and suffered.

Thus the privileged, suddenly not so privileged, made the greatest effort possible

to help their fellow human beings and animals.

Perhaps most promising of real justice in this too-often grotesquely unjust world was that those who'd intentionally, and often maliciously, caused suffering - no matter how minute or monstrous - personally endured the full agony an absolute equal amount, which they inflicted onto their victims - and not just a share as experienced by the average human being. As individuals, the causers of mass suffering - and let there be no doubt that these people knew perfectly well the suffering that they would/did cause - felt the collective suffering (physical and emotional) endured by all of their victims.

Indeed, Big Tobacco Industry CEOs and their public relations representatives - those who knowingly fooled hundreds of millions of people into smoking, suffering from and prematurely dying because of the former's damaging product - awoke to physical sensations of their lungs collapsing and tearing apart before they, quite bewildered, eventually spat out blood into the bathroom sink. They also felt what it was like to be seriously diseased without actually being diseased, and to incessantly worry over almost-certain future financial difficulties - all of which are endured by many diseased smokers who are not covered by medical and pharmaceutical insurances. »My God,« they soon found themselves saying and then asking themselves, »how will I support my wife and children«?!

And big money managers and brokerage firms also experienced the suffering they had caused because of their often-selfish profession. The wealthy lived in mansions and had two-or-more expensive automobiles parked in their garage, but they did not - and could not - enjoy their possessions but rather

shared in the suffering of impoverished, fellow human beings. The rich, who were up until then healthy and completely free of discomfort, did not, because of their empathetic suffering, give a damn about their wealth; in fact, they rather wanted to give it all toward alleviating the suffering of others, because by doing so they (the privileged) then were inexplicably relieved of some of their empathic suffering.

But the only way such causers of massive suffering attained some relief from their forced empathy with the suffering they had inflicted on so very many, was through their up-taking of a Christ-like life: they had to give basically everything they owned to those which their wealth and power had painfully afflicted, and they had to spend all of their waken time nursing those who were dying miserably because of the causers' actions - actions which were evil or, at the very least, immorally self-serving.

And simultaneously in God's New World, those who starved, especially people in the seriously-impoverished Third World nations, awoke to a strong sense of relief - relief from the constant stomach pains from their physical hunger; and they felt this relief even before the imminent arrival of food-aid shipments anxiously donated by the developed countries - food aid given because the world's haves were experiencing empathic hunger pains and the inexplicable urge to feed all of Earth's starving.

Frank Sterle, Jr. is a son of Slovenian immigrant residing in White Rock, British Columbia, where his parents had settled after immigrating to Canada in 1951. Besides completing various college English and creative-writing courses, Frank G Sterle Jr. earned a diploma in Mass Communications and Journalism at Kwantlen College. He currently contributes to two, and edits one, quarterly/thirdly publications.

Novice

V Avstriji dosežen dogovor glede slovenske manjšine – Po osemurnem pogajanju za 164 dvojezičnih tabel na Koroškem je bil dosežen sporazum, ki vsebuje tudi finančne rešitve za vrtce, glasbeno šolo in kulturne ustanove. Čeprav ta dogovor ni idealna rešitev izpolnjevanja 7. člena avstrijske državne pogodbe izpred šestinpetdesetih let, so jo podpisali predstavniki vseh treh slovenskih manjšinskih organizacij. Ustavni zakon naj bi bil v parlamentu sprejet še pred poletnimi počitnicami, tako da bi do septembra že stale dvojezične table. Realizacijo tega pa lahko oteži še referendum v občinah, ki naj bi v bodoče nosile dvojezična imena. Zahtevali so ga koroški svobodnjaki, podpira pa ga tudi koroški deželni glavar.

V juniju trije referendumi – Slovenija postaja dežela referendumov. Poleg referenduma v mesecu aprilu bodo 5. junija slovenski državljani odločali kar o treh referendumi: o pokojninski reformi, o zakonu o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno in o noveli zakona o arhivih.

Organizacija OECD o Sloveniji - Organizacija OECD je predstavila Sloveniji vrsto ukrepov za izboljšanje njene konkurenčnosti, od povečanja inovativnosti in sprostitev zaščite zaposlenih za nedoločen čas, ki da je med najtršimi v državah OECD, zaostritve pokojninske reforme, povečanja stabilnosti bančnega sektorja do sprememb v financiranju šolstva s tem, da bi del javnih sredstev vzeli osnovnemu in srednjemu šolstvu in ga namenili visokemu šolstvu.

Slovenska vlada v krizi – Poleg vseh problemov Pahorjeve vlade se je začelo še trenje znotraj koalicije z odstopom stranke DeSUS iz vladne koalicije in z odstopom ministra Golobiča (voditelja stranke Zares). Vse več je zahtev po odstopu premiera Borisa Pahorja oziroma o predčasnih volitvah.

Slovenec Ivan Jurkovič novi nuncij v Rusiji – Papež Benedikt XVI. je za novega apostolskega nuncija imenoval Slovenca nadškofa Ivana Jurkoviča, ki ima že dolgoletno diplomatsko kariero v Vatikanu, pred tem pa je služboval v vatikanskih predstavništvi v Ukrajini, Južni Koreji in Kolumbiji.

Nemiri na Bližnjem vzhodu - Nemiri, ki so se začeli v Tuniziji, so se konec januarja razširili tudi v druge arabske države. V Egiptu so protestniki dosegli odstop predsednika Hosnija Mubaraka. Zavrelo je tudi v Siriji, Jordaniji, Jemnu, Alžiriji, v Libanonu pa so protesti prešli v državljansko vojno, ker Gaddafi noče odstopiti. Za obrambo prebivalcev je OZN tja poslala svoje mirovne sile, ki jim poveljuje kanadski general polkovnik Charles Bouchard.

Mednarodno leto gozdov – Organizacija združenih narodov je letošnje leto proglasila za mednarodno leto gozdov, da bi na ta način vzpodbudila svetovno javnost k razmišljanju o pomenu in koristnosti gozdov na človeško življenje, kajti s pretiranim izsekavanjem gozdov se ruši ekosistem in preskrba človeštva s kisikom.

Slovenci radi živijo v samostojnih hišah – Med državami Evropske unije ima Slovenija največji delež ljudi, ki živijo v samostojnih hišah. Takih je kar 69 odstotkov. Za celotno EU-jo je odstotek polovico manjši: 34 odstotkov ljudi živi v samostojnih hišah, 42 odstotkov v stanovanjih, 23 odstotkov pa v vrstnih hišah.

Karitas bo odprl ljudsko kuhinjo v Ljubljani – Slovenska Karitas namerava v Ljubljani odpreti ljudsko kuhinjo, namenjeno ljudem, ki si iz različnih razlogov ne morejo privoščiti toplega dnevnega obroka, poleg brezdomcem tudi starejšim socialno ogroženim ljudem. V Ljubljani, kjer se Karitas v tem projektu namerava povezati z drugimi organizacijami, kot so društva upokoјencev in Rdeči križ Slovenije, bi ljudska kuhinja lahko ponudila 400 do 500 obrokov na dan. Lions klub Bled je v ta namen zbral že več kot 40.000 evrov. Načrtujejo, da bi kuhinja začela obratovati v mesecu septembru.

Zaradi kemikalij umirajo čebele – V Pomurju je konec letošnjega aprila v enem samem tednu pomrlo več kot dva tisoč panjev čebel, ki so se pasle na oljni ogrščici in akaciji. Analize so pokazale, da je vzrok

odmrtnja čebel kemikalija, s katero je bilo tretirano semenje koruze.

Katastrofalni potres na Japonskem – 11. marca je Japonsko prizadel katastrofalni potres, ki mu je sledil cunami, ki je povzročil še veliko dodatno škodo, med drugim je tudi poškodoval jedrske elektrarne, kar je sprožilo svetovno paniko in univerzalno razmišljanje o nevarnosti jedrskih elektrarn. Po nekaterih podatkih objavljenih sredi aprila je bilo v tej katastrofi skoraj 13.500 mrtvih in 15.000 pogrešanih. Jedrsko katastrofo po jakosti primerjajo s katastrofo v Chernobylu, ki se je pripetila pred dvajsetimi leti.

Umrla je Elizabeth Taylor – 23. marca letos je umrla legendarna holywoodska filmska igralka Elizabeth Taylor. Znana je po odličnih filmih, pa tudi po številnih porokah, saj se je poročila kar osemkrat, njen velik doprinos pa je bilo osveščanje svetovne javnosti glede aidsa.

Ruski premier v Sloveniji – Vladimir Putin je na svojem obisku v Sloveniji 23. marca letos posvetil največ pozornosti gospodarskim temam. V okviru tega obiska je bil podpisan tudi sporazum o ustanovitvi skupnega podjetja za odsek plinovoda Južni tok v Sloveniji.

Petra Majdič končala smučarsko kariero - Najboljša slovenska smučarska tekačica vseh časov Petra Majdič se je na vrhuncu svoje smučarske kariere odločila, da preneha s tekmovalnim smučanjem in se posveti privatnemu življenju.

Tina Maze svetovna prvakinja – Tina Maze, ki se je lansko leto odlično izkazala na olimpiadi v Vancouvru in prejela dve srebrni medalji, je na svetovnem prvenstvu v alpskem smučanju 2011 v Garmisch-Partenkirchenu z zmago v veleslalomu osvojila zlato kolajno in postala letošnja svetovna prvakinja.

Mladinska poletna šola slovenskega jezika v Ljubljani - Na Centru za slovenščino kot drugi/tuji jezik Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani letos že peto leto organizirajo Mladinsko poletno šolo slovenskega jezika. Tečaj se začne v ponedeljek, 4. 7. 2011, in konča v petek, 15. 7. 2011. Na tečaj se lahko prijavite najpozneje do 3. junija 2011. Cena namestitve v triposteljni sobi je 260 EUR, cena šolnine pa 530 EUR.

Ministrstvo za šolstvo in šport in Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu namenjata štipendije za udeležence iz zamejstva in izseljenstva. Prošnja za štipendijo mora vsebovati osebne podatke o kandidatu in utemeljitev. Pri dodelitvi štipendij bodo upoštevali priporočila slovenskih ustanov iz zamejstva in tujine ter dokazila o izvenšolskih dejavnostih

kandidata; dobrodošla bodo tudi priporočila učiteljev slovenskega jezika v tujini ter diplomatsko-konzularnih predstavništev Republike Slovenije. Prošnje za štipendije pošljite do 15. maja 2011 na naslov Centra za slovenščino. O rezultatih boste obveščeni do 5. junija 2011.

Več informacij in prijavnico dobite na elektronski pošti damjana.kern@ff.uni-lj.si

15th Youth Camp for Slovenians Abroad - Slovenian World Congress will organize 15th Youth Camp for teenagers of Slovenian origin from abroad which will take place from 6th to 13th August 2011 at Pohorje. The main purpose for the Youth Camp is to bring Slovenia closer to minds and hearts of youngsters who live abroad. They will be learning Slovenian language in relaxed atmosphere in groups of six and a group leader. Activities include: lessons of Slovenian language, discovering the natural beauty of Pohorje and guided visit to Maribor, practical workshops, meeting the modern craftsmen, learning Slovenian customs and regional dances, discussions with guests about Youth problems, sports and games. The programs are geared for the teenagers of Slovenian descent between the ages 10 and 15 years. The participation cost for this Youth camp is 150 EUR and will include board (breakfast, lunch and dinner), entrance fees, transportation, workshop materials and accommodation in youth hostel. Applications are accepted until May 20, 2011. For more information contact Slovenska konferenca, phone 386 12428552, e-mail: luka.klopcic@slokongres.com.

Poroka Princa Williama in Kate Middleton - Poroka stoletja je na londonske ulice privabila milijon ljudi, pred ekrane pa naj bi jih prikovala kar dve milijardi. Priljubljenost britanske monarhije je tako po padcu ob smrti princese Diane spet na vrhuncu. Številni komentatorji so mnenja, da bo ta pravljica poroka povrnila zanimanje za monarhijo in ta družbeni sistem popeljala v moderni čas. Po vsej verjetnosti tudi sedanja kraljica Elizabeta II. stavi veliko upanja na svojega vnuka Williama in od njega pričakuje, saj je mladoporočencema podelila kar tri nove nazive. Postala sta vojvoda Cambriški in vojvodinja Cambriška, drugi naziv je grof Strathearnski oziroma grofica Strathearnska, tretji naziv pa baron Carricferguški in baronica Carricferguška.

Williama odsej uradno naslavljajo njegovo kraljevo veličanstvo vojvoda Cambriški, Catherine pa njeno kraljevo veličanstvo vojvodinja Cambriška.

Njegovo kraljevo veličanstvo vojvoda Cambriški in njeno kraljevo veličanstvo vojvodinja Cambriška.

Catherine sicer uradno ne more biti princesa, saj ji ta naziv po dednem pravu ne pripada, je pa princesa Williama Valižanskega.

Papež Janez Pavel II. razglašen za blaženega - Papež Benedikt XVI. je 1. maja na Trgu svetega Petra v Vatikanu razglasil svojega predhodnika Janeza Pavla II. za blaženega. Postopek beatifikacije Janeza Pavla II. je zdajšnji papež sprožil nekaj tednov po njegovi smrti 2. aprila 2005. Prvič v zgodovini Cerkve se je tako zgodilo, da je papeža razglasil za blaženega že njegov naslednik. Slovesne maše so se, poleg več stotisoč vernikov, udeležili tudi številni predsedniki držav, vlad in ambasadorji. Na Trgu svetega Petra so se tako zbrale visoke delegacije iz okoli 90 držav, med njimi 22 najvišjih predstavnikov ter člani petih evropskih kraljevih družin.

V imenu Slovenske škofovske konference se je beatifikacije udeležil njen predsednik, ljubljanski nadškof metropolit Anton Stres, vlado pa je zastopal zunanji minister Samuel Žbogar. Beatifikacije se je udeležilo tudi okoli 90 slovenskih romarjev.

Župnija Brezmadežne v Torontu to leto slavi 50 let svojega obstoja. Osrednje praznovanje bo 28. maja v cerkvenih prostorih na Browns Line. Sveto mašo ob 5.30 bo daroval slovenski kardinal dr. Franc Rode. Ob njem bodo maševali še vizitator slovenskih lazaristov g. Pavle Novak, urednik revije Prijatelj g. Roman Travar in domači duhovniki. Sledil bo slavnosten banket s programom. Vabljeni!

STARI ATA SCIENCE SAYS: Kick Up Your Heels for “Hren” Today- Horseradish Keeps the “Bolezen” Away

By: Richard Vukšinič, Naturopathic Doctor

Stara Mama stood outside, vibrant crocus flowers bursting with colour at her feet, washing her Easter linens by hand. Every Holy Thursday she went through the ritual of preparing the finely embroidered, hand-sewn cloth for use at “žegen”. In her exuberance to prepare for the blessing of the food on Easter Saturday, Mama had been reminding Stari Ata incessantly all week, “Da ne boš pozabil hren za sobota”. There was no way he was going to forget to prepare the horseradish in time. He looked forward to this event every year. Liberating the pungent oils, as he grated the long, white root, spelled, for him, the official end of winter. With burning eyes, he grated the root into a heap of nose numbing, mind-clearing “hren”. This signified that the spring had finally been resurrected from beneath the cold cloak of yet another long winter. In that moment, every year, Stari Ata would smile, as the tears rolled down his cheeks.

Horseradish is a powerful medicine and food. Just ask anyone who has put a little too much on his/her spoon, when chomping on a bit of Easter ham. Phew!!! A killer condiment for sure, *Amoracia rusticana* is a very under rated medicinal herb. It has been in use for a very long time, and was considered quite valuable in Greek society

in its application against scurvy (it is very high in Vitamin C), tuberculosis, urinary tract infections and infections of the mucus membranes in general. Although it belongs to the same family as mustards and cabbage, it is not very well studied, and its potential therapeutic applications have yet to be fully illuminated in modern herbalism.

In Slovenia, when horseradish is used for žegen, it symbolizes the spikes that nailed Jesus to the cross. It is this sort of imagery that does well to depict the potency of this herb. Over-use can be harmful to the mucus membranes, the skin and the kidneys (causing general irritation, bleeding and diarrhea). Given the strength of its oils and the heat that it produces, it would be a rare palate that could ingest enough of the herb to cause such serious side effects. When used sparingly and for short durations it is an extremely effective herb. Therapeutic use is contraindicated in kidney disease, ulcers and hypothyroidism (theoretically it could exacerbate hypothyroidism, or interfere with conventional treatment).

Although we associate horseradish with Easter, and the spring, the root is best harvested in the autumn. To maintain potency over the winter months it can be stored in root cellars covered by damp, loose dirt or

sand. The volatile oils that give horseradish its healing power are only released when the fresh root is either chopped or grated. Caution should be taken if you are grating large amounts of the root indoors. The oil vapours can cause serious irritation to the lungs, eyes and throat. Be sure to work with it outside.

The famous Slovenian monk-herbalist, Simon Ašič, seems to have held high regard and respect for horseradish. He suggested applying it topically to the neck to treat headache, and the cheek to treat toothache (noting that it should not be applied for more than 20 seconds to keep from blistering the skin).

Traditional Slovenian use of “hren”, as an anti- rheumatic, is also consistent with many other central and eastern European countries’ understanding of this herb. Ašič describes it as helpful in “rheumatism” and people who consume “a lot of protein” (by this he likely means “gout”). He also mentions horseradish diluted in wine vinegar as a good treatment for spots on the skin known as age spots, sun spots and/or liver spots. He also describes how small sips of “hren” cooked in wine can be helpful for irregular menstruation.

The grated root mixed with honey has been used to eliminate mucus and phlegm in respiratory conditions such as coughs, asthma and pneumonia, making it a very important herb to have around during the flu season. This is more consistent with the well-known applications of horseradish in the treatment of mucus membrane infections (namely, the lungs and the urinary tract). Its potent antibiotic- like action is exemplified in the Swiss nature doctor, Dr. A. Vogel’s, use of the alcohol extract of horseradish as a topical treatment for infected wounds. Traditional use also points to its application in the treatment of cancer.

Its use in infection and cancer is consistent

with what preliminary modern research is suggesting. Its antibiotic-like activity acts against different types of bacteria (both gram negative and gram positive). Its antimicrobial action might even rival garlic as one of nature’s strongest antibiotics. However, more studies are needed to explore this potential.

This cleansing ability also seems to extend beyond the anti-bacterial realm. One study explored the use of grated horseradish in de-odourizing the stench of swine manure. This is important in maintaining air quality in communities surrounding major pork producing factory farms. Another very exciting study examined the use of horseradish root extracts in the treatment of water and soil pollution. It showed compelling promise and efficacy in breaking down the environmental residues of chlorinated pesticides (exposure to chlorinated pesticides can be linked to a number of chronic disease states, including cancer). In both of these studies, the grated horseradish could be re-used up to 5 times, with great effect. There are also numerous studies that suggest anti-tumor and anti-inflammatory influence of horseradish extracts on certain cell types. This needs to be further explored in human trials.

In the meantime, while we wait for science to illuminate tradition, just slap some on the Easter ham and listen to Stari Ata when he says, “Kick up your heels for horseradish, and dig it up today! It will help to keep the “bolezen” away!”

For comments, questions or references contact:

richvuksinicnd@gmail.com

www.enrichedrootsnaturopathy.com

“*Stari Ata Science*” is a regular column in The Glasilo. The author’s goal is to illuminate some of the connections between traditional Slovenian plant wisdom and modern medical herbalism. For past articles please contact the author.

About Hands

Anne Urbančič

One of Bryen (Branko) Lebar's earliest memories of Canada involves hands. He can still see himself, aged 2, and lost in the Winnipeg train station, terrorized by frightened confusion, alone in a maze of long narrow hallways, one tightly closed door after another. While his parents had their documents inspected and processed, he had turned around, distracted by something, and his mother had completely disappeared. Which door to choose now? His intuition propelled him through the single open door, and there she stood smiling at him. Even

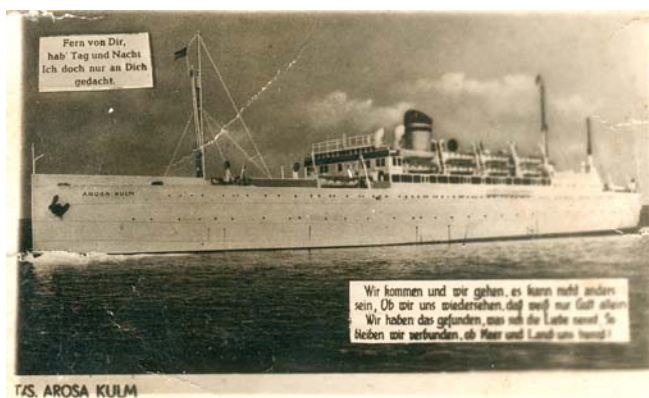
today he can feel the reassuring warmth of his mother's soft hand closing in on his own little one, drawing him tenderly in towards her and towards a new life. She hadn't even realized that he had wandered away for what seemed an inestimable amount of time, but really took up mere seconds. Years later, when he reached young adulthood, his father's calloused large hand helped Bryen make choices his father could not make as he started life in a new country. Curious, isn't it, how many metaphors involve hands, and how many of these can be applied to a new start in a new place: "helping hands", for example, is a prominent figure of speech in stories of immigration.

Helping hands necessarily assumes a community of some sort, one where people help each other. When the Lebar family left their home in Gornja Bistrica in the Prekmurje region of Slovenia, they crossed into Austria, and made their way to the lager at Größenbach. There his father, a trained iron worker, received a handy tip: if you want to immigrate quickly to Canada, ask the officials to send you to a steel factory in the coldest regions. So, in 1957, he received a speedy assignment to a steel mill near Winnipeg. What luck for him! His wife's brothers had already settled there, and Winnipeg even boasted a small Slovenian community.

The traumatic crossing on the converted freighter, "Arosa Klum" saw his mother ill every single day. A happier memory

Mom and Dad

for Bryen was the thrill of seeing dolphins following their ship. When they finally landed in Montreal, a train waited to transport them to Winnipeg. With a gift of twenty dollars and new bed linens, the family stepped out of the train station and into a grey October day. The city greeted them with cold wind, which rudely bumped trash and blew dirty old newspapers across their path as they headed for their first Canadian home.

Once in Winnipeg, the family discovered that the steel mill which had promised employment was actually located 25 miles beyond the city limits. It was only reachable by car, which, of course, they did not have. To make ends meet, his dad accepted the first job offered. Pay day was far in the future for Bryen, who remembers being constantly hungry in those first weeks, even though his mother could almost magically produce dinners from very little. The memory of the first pay day dinner remains with Bryen. The minute his father returned from work they all went food shopping. They came home laden with chicken, pork chops, turnips and other delicious goodies. Their meals from then on consisted of hearty and traditional

Slovenian dishes. Even today, Bryen's mom is much appreciated for her culinary skills, but on seeing the food cooked by her then, Bryen could only sigh and wish it were more, well, "Canadian". His mother, trained as a seamstress in Ljubljana, also made all his clothes but these too seemed unstylish and inappropriate. Definitely not "Canadian".

Both parents worked as the family grew to include four sons. Bryen's mother sewed in factories. His father accepted all sorts of back breaking jobs until he found employment in the construction industry where he specialized in concrete work. He became well known and well respected for the latter, and in 1974 started his own business. An intelligent man who could have become an engineer or architect had circumstances not prevented it, he placed a high value on education, and much to his delight none of his sons took over his business, choosing instead to continue their schooling at the university level and beyond. To encourage them he would show them his hands, rough, toughened by calluses and recurring eczema, and urge them not to have hands like his, to go in different directions that would allow them to use their hands in less harsh, less physically demanding jobs. He got his wish. His sons are teachers and administrators.

The family bought a house in St. Boniface, the French neighbourhood of Winnipeg. They rented the second storey to other young immigrant families who needed a helping hand as they established themselves

in Canada. These people enriched Bryen's life with new traditions and culinary tastes. The Lebar's neighbours considered them Francophone because their surname sounded French, and so they fit into their surroundings rather seamlessly. They continued speaking their Prekmurski dialect at home, especially because their father's English was limited. However, Bryen longed to be more "Canadian". By the time he entered high school; he had left behind his birth name (Branko), and slowly began to separate himself from his Slovenian roots. The world was undergoing rapid social changes. The 1960's and 1970's brought unprecedented upheaval to the life that his parents had imagined for him. He rebelled, he grew his hair long, he embraced the loud music that spoke to him, but not at all to his parents. He left home at eighteen years of age, enrolled in university and turned his back on his Slovenian roots until he realized that young women were attracted by his European background.

Something happened on his way to being Canadian. He realized that, truth be told; he really cherished the deep, important

values that his parents had practiced as they offered each other helping hands in their life in Canada. Hairstyles and choices in music may change, but neither one nor the other affected his parents' acceptance of hard work or their non-judgmental attitudes that saw their friends and neighbours as individuals, not as stereotypes. Nor did the new styles affect their commitment to their community. Bryen began to appreciate the fact that his parents had always been stand-up people, willing to lend a hand whenever it was needed, as they did, for example, when the Winnipeg Slovenians wanted to establish a church of their own. His parents had pitched in to change a derelict building, once belonging to the United Church, into the parish of Our Lady of Lourdes. He realized he was grateful that his parents were not rigid in their customs and traditions that they, too, had adapted to Canadian customs and way of life. To his surprise, he began to miss the Slovenian community. He noticed, moreover, that, like him, many Canadian Slovenians of his generation had distanced themselves. So, he decided to return to the community, bringing his wife and children. He marveled at how easily his family was welcomed back, just like the little boy lost at the train station that had slipped his hand into the safe comfort of his mother's hand. The Slovenian community embraced his family. In turn, he, his wife, son and daughter started to participate in community activities including the successful celebration of the annual Winnipeg Folklorama festival. More recently, he has also begun showing the community how to preserve the

Bryen Lebar plus two

history of Winnipeg Slovenians. “The Slovenian community in Winnipeg is a good environment to raise kids in,” he reflects now. “It gives children and adults common cultural experiences, is welcoming and open, and embodies the motto that it takes a village to raise a child.” He wonders if the handful of pioneers who established the Winnipeg Slovenian community ever imagined that in 2011 it would celebrate its 60th anniversary, would have more than 200 members, a church, picnics and other festivities, and most importantly, industrious young people, a new generation, eager and willing to lend helping hands to ensure future growth. A hands-down success!

The Canadian Slovenian Historical

Society congratulates all the members of the Canadian Slovenian community in Winnipeg on the occasion of their Diamond Anniversary!

Perhaps your family too has a similar story about arriving in Canada. The Canadian Slovenian Historical Society gives all Canadian Slovenians an opportunity to cherish their stories forever. You can help carry on the important work of the CSHS volunteers by becoming a member or by donating documents and artifacts of your own or your family’s immigration history to the Archives. We are members of the Archives Association of Ontario (AAO) and of the Canadian Oral History Association (COHA) Look for us at community events. Our *Kdo Smo?* Program looks to identify Canadian Slovenians in numerous group pictures. Our *Povejte Nam Kaj* Program tapes the stories of arrival in Canada. For more information about joining our volunteers, or to donate articles/documents to the archives, contact the CSHS at:

Canadian Slovenian Historical Society
c/o Dom Lipa
52 Neilson Dr.
Etobicoke ONT
M9C 1V7
or by email:

cshs@look.ca

Or email the archivist/librarian,
Frank Majzelj fmajzelj@cogeco.ca

The Archives are open on the first Saturday of the month (basement, Dom Lipa , West Wing, near the auditorium).

Grandmother - A Life Lost in Time

I have no living memory of my grandmother and other than the fact that I knew she suffered a great deal and that she loved me she has had very little place in my mind. My father never spoke about her and very little of his father. And for some reason it only began making a difference to me at this precise moment. Who was this woman and what was her relationship to the boy that became my father? What did they experience in all those moments that constitute growing up? How did he see this woman and what images did he carry secretly with him? How did he understand the suffering he was witnessing and did he feel sorry for her? Did he respect her? He must have, for her views on matters had an effect on him.

I Don't Remember My Grandmother

I try to remember being in her lap as an infant,
feeling the touch of her hard hand on my head.
I make myself hear her voice
whisper my name
knowing
that those words
have passed through my ears
and
I have felt the touch
of her breath
on my skin.

I have seen her eyes
looking at me
with love and
there are things I know
which only she had taught me
and I wonder
what those things are
for I would like
to know what of her
is still in me,
in me to be carried
on to the future
through my own children,
who she never knew.

PREGOVORI O MATERI

Dobra mati ne vprašuje, ali hočeš, temveč da. (Angleški pregovor)

Moški ima zagotovljeno eno samo ljubezen – ljubezen svoje matere. (Barres)

Samo nekaj je na svetu lepše in boljše od žene – to je mati. (Schefer)

Mati mora imeti velik predpasnik, da bi pokrila vse napake svojega otroka. (Izraelski pregovor)

Mati je vzgojni sistem z eno besedo. (Napoleon)

Materinstvo je namen ženinega bivanja, njen poklic, njena radost in njena rešitev. (A. Daudet)

Vsakdo ima del materne ljubezni in vsi jo imajo vso. (Hugo)

Spored prirediteljev

Od 1. maja do 3. julija 2011

Datum	Prireditelj	Kraj	Prireditev	Tel. številka
Maj 1	Bled Planica	Beamsville	Materinski dan	905-563-1500
1	Slovenski dom	Manning Ave	Občni zbor	905-669-2365
1	Lipa Park	St. Catharines	Materinski dan	905-682-2922
5	VSKO	Browns Line	AGM	416-259-1430
7	Sava	Breslau	Materinski dan	905-884-4736
8	Triglav	London	Materinski dan	519-666-0251
8	Slovensko letovišče	Bolton	Materinski dan	905-238-5710
8	Slovenski Dom	Dom Lipa	Heraldry	905-669-2365
8	Zvon	Windsor	Materinski dan	905-274-6391
14	Slovenski park	Hyw 6	Spomladanski banket	519-822-2859
14	Slovenski Dom	Bancroft	Environmental Day	905-669-2365
15	Sava	Breslau	Slovenska maša	905-884-4736
22	Triglav	London	Slovenska maša	519-666-0251
23	Lipa Park	St. Catharines	Open House	905-682-2922
20-23	Slovenski park	Hyw 6	Ball Hockey Tournament	519-822-2859
28	Župnija Brezmadežne	Browns Line	50. obletnica župnije, svečana maša in banket	416-255-2721
28	CS Scholarship Foundation	Vineland	Golf Tournament	905-333-5813
28	Lipa Park	St. Catharines	CSSF Gulf Luncheon	905-333-5813
28	VSKO	Ottawa	Tulip Festival	416-259-1430
June 4	Slovenski park	Hyw 6	Golf Tournament	519-822-2859
5	Slovenski park	Hyw 6	Procesija in piknik	519-822-2859
5	Slovensko letovišče	Bolton	Dom Lipa Walk-a-thon	416-621-3820
11	Mladi glas & Planika	Browns line	Banket	905-279-9796
12	Triglav	London	Procesija in maša	519-666-0251
12	Holiday Gardens	Pickering	Spomladanski banket	905-683-2453
18	Zvon	Windsor	Carrousel of Nations	905-274-6391
19	Simon Gregorčič	Hyw 9	Piknik	416-689-9643
19	Bled Planica	Beamsville	Father's Day Picnic	905-563-1500
19	Triglav	London	Father's Day	519-666-0251
25	Zvon	Windsor	Večer slovenskih viž	905-274-6391
26	Bled Planica	Beamsville	Slovenski dan	905-563-1500
26	Slovensko letovišče	Bolton	Procesija	416-255-2721
July 1-4	Slovenski park	Hyw 6	Long weekend	519-822-2859
3	Slovenska skupnost	Bolton	Slovenski dan	905-857-7670
3	Slovenski Dom	Bolton	Kulturna razstava	905-669-2365
3	Zgodovinsko društvo	Bolton	Zgodovinska razstava	905-664-5249

Spring Forward and **GROW YOUR MONEY...**

**3 YEAR
2.75%**
MIN \$5000 DEPOSIT

with a **KREK 3 YEAR TERM DEPOSIT***

***Call us to find out how Krek Slovenian Credit Union can
help YOU reach your financial goals at 416-252-6527.***

HEAD OFFICE

747 Browns Line,
Etobicoke, Ontario M8W 3V7
Tel.: (416) 252-6527
Fax: (416) 252-2092

**KREK SLOVENIAN
CREDIT UNION**

***Check out our
website at – krek.ca***

BRANCH OFFICE

611 Manning Ave., Suite 100,
Toronto, Ontario M6G 2W1
Tel.: (416) 532-4746
Fax: (416) 532-5134

STRENGTH THROUGH COMMUNITY LEADERSHIP DELIVERS RESULTS

www.krek.ca

* Limited time offer may be withdrawn at any time without further notice. 3 year product is non cashable. This special offer cannot be combined with another promotion or bonus at Krek Slovenian Credit Union.

HRANILNICA IN POSOJILNICA

Slovenia
Credit Union

www.sloveniaku.ca

**Personal and online
financial services**

New car loans
3.25%
(SCU Prime)

Become a member today!

Business accounts

Home Equity lines

RRSP

Free Online Banking

Best Open Mortgages

RESP

Interac

TFSA

\$US accounts

No Fee Chequing

Student \$aver

Main Office

725 Brown's Line
Toronto, ON M8W 3V7
Tel: 416-255-1742

Manning

611 Manning Ave.
Toronto, ON M6G 2V9
Tel: 416-531-8475

Hamilton

23 Delawana Drive
Hamilton, ON L8E 3N6
Tel: 905-578-7511

Toll Free 1-888-SCU-1742